

અમૃત કલ્પ દરા પર અવતરણે

આધ્યાત્મિક કલ્પ

તંત્રી - સંપાદક : કેલાસબહેન એન. પરીખ

પરમ શક્તિ મંત્ર
ॐ મા ॐ

રાજ્યોગી નરેન્દ્રજી

ॐ ભૂર્ભૂવઃ શવः ॐ તત્ત્વાપિતૃવૈષણં ભગવાનુદ્દિષ્ટા ધીમાણિ ધિયો યો ના: પાશોદયાત ॐ ॥

(વર્ષ ૧૮)

એપ્રિલ - ૧૯૬૬

(અંક ૧)

ॐ
મા
ॐ

ॐ
મા
ॐ

॥ અંત્ર મા અંત્ર ॥

॥ જય ગાયત્રી મા ॥

॥ અંત્ર મા અંત્ર ॥

વર્ષ : ૧૯
અંક : ૧

એપ્રિલ
૧૯૯૯

આધ્યાત્મિક કેડી

શ્રી ગાયત્રી હાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ : અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫.

વાર્ષિક લવાજમ
રૂપિયા દસ (૧૦/-)

✿ પ્રકાશક ✿

શ્રી ડેલાસબ્હેન એન. પરીખ,
શ્રી ગાયત્રી હાઉન્ડેશન ટ્રસ્ટ,
'નીલોપા' બંગલો, અભૂતિ
સોસાયટી, ગવર્નર્સેન્ટ પાંચ
બંગલા પાસે, ગુલબાઈ ટેકરા,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૧૫.

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	વિગત	પાન નં.
૧.	હરીભરી વાડીગાં પરસનળા.....	૧
૨.	જગતને રાજ્યોગોભર દે જે	૩
૩.	પાટોત્સવ.....	૪
૪.	સહજ ઉપાસનાના ઉદ્ગાતા.....	૫
૫.	સ્વાગત એકવીસગી સદી	૬
૬.	માર્દ મન આને રાજ્યોગી	૧૧
૭.	શામકાજ ધરા પર આવતરણે.....	૧૨
૮.	પ્રેતાત્મા - મુક્તિયણ	૧૪
૯૦.	માનવતાદિન - ૧૯૯૮ પ્રાન્તોત્તરી	૧૬
૧૧.	વાચા એક પ્રેતની	૨૫
૧૨.	શિવરાત્રી	૨૭
૧૩.	પૂ. રાજ્યોગીજીનો વિદેશ કાર્યક્રાન	૩૨
૧૪.	સમાચાર	૩૪
૧૫.	પૂ. રાજ્યોગીજીનો વિદેશ કાર્યક્રાન.....	૩૬

અંત્ર મા અંત્ર

આધ્યાત્મિક કેડી : એપ્રિલ ૧૯૯૯

- R.N. 38405/82

મુદ્રક : ગાયત્રી ટ્રેડર્સ - રાધાવલ્લબ્ધાના મંદિર પાસે, જવાહેરથોક, અણીનગર, અમદાવાદ-૮. ફોન નં. : ૫૪૫ ૮૧૨૦

હીન્હારી વાડીમાં પરસનબા

પૂજ્ય પરસનબા,

પૂજ્ય રાજ્યોગી નરેન્દ્રજીના
માતુશ્રી રાજમાતાએ તેમના
જીવનના શતકમાં પ્રવેશ કર્યો. તા.
૮-૧૨-૮૮ ના દિવસે આ
અલોકિક, મહાન માવડીનો
જન્મશતાબ્દી મહોત્સવ, પી. જી.
મહેતા મેમોરીયલ હોલમાં સહુ
સગાં સભંધી, સેહી મિત્રો અને
પૂજ્ય રાજ્યોગીજીના ભક્ત
સમૃદ્ધાયની ઉપસ્થિતિમાં
દબદબાપૂર્વક ઉજવવામાં આવ્યો.

સવારે ૮-૩૦ વાગે સુંદર
રીતે શણગારેલી લાલ ગાડીમાં
પૂજ્ય બહેનજીની આગેવાની હેઠળ
પૂજ્ય રાજમાતાની સવારી આવી
પહોંચી. જન્મદિન મુખારકબાદ
આપતા સંગીતના સુરો, અને
બેન્ડવાજાના પડ્યમ સાચે સાચે
બાને વધાવતાં, બિરદાવતાં અને
શુલેચ્છા પાઠવતા વિવિધ બેન્સ
હાથમાં રાખીને બાની વાડીના પુષ્પો
અને શુલેચ્છકો અતિ આનંદથી
ગૂમી રહ્યાં હતાં. બાની પાંચ પેઢીનો
પરિવાર, સગાંસેહીઓ અને ભક્તો

બાના દર્શન માટે અધીરાં બન્યાં હતાં.

પૂજ્ય બાને પાલખીમાં બેસાડી નાચતાં કુદતાં ગાતા, ગૂમતાં સહુ આ અનોખા શતક મહોત્સવને
મારાતા હતાં. રાહદારીઓ અને રહીશો આનંદાશ્રય બની સવારીને નીરખી રહ્યાં હતાં. પૂજ્ય
રાજમાતાની પાલખી ઉચ્ચકવાનો આદર, આગ્રહ અને ઉમંગ સહુમાં વર્તતો હતો. સીલની આછા બદામી
રંગની સાડી અને મુગટમાં પૂજ્ય બાનું દિવ્ય સ્વરૂપ શોભી રહ્યું હતું.

જન્મદિન મુખારકબાદી, હેપી નર્થડ અને પરસનબાની જયહો વિગેરે વિવિધ જયઘોષ સાચે
રાજમાતાની સવારી પી. જી. મહેતા હોલમાં પ્રવેશી.

હોલનો સમગ્ર માછોલ પ્રેમ, વાતસલ્ય, આનંદ અને આધ્યાત્મિકતાથી મહેકતો હતો. સ્ટેજ પર
શતક મહોત્સવનો સંદેશ આપતાં પોસ્ટરો, પૂજ્ય બાના શિવ ઉપાસનાની તસ્વીરો, તેમજ જીવન

જીવનાનો સંતોષ અને સુખ મારાતાં બાનો પરિવાર સાથેની વિવિધ તસ્વીરો પ્રેરણા અને આનંદ પ્રદાન કરતી હતી. સ્ટેજ પર બાની પાંચ પેઢીનો પરિવાર બાને વિટળાઈને બેઠો હતો.

મહોત્સવ ઉજવણીનો પ્રારંભ થયો પૂજ્ય બાએ જ્યોત જલાવી, દીપ પ્રગટાવ્યો, સ્વહસ્તેજ 'કેક' કાપી પરિવારને ખવરાવી અને રાજાના હાથે પોતે આરોગી. પૂજ્યબાના પૌત્ર યોગેશભાઈએ સમગ્ર પ્રોગ્રામનું સંચાલન અને સંકલન પોતાની આગવી સાહિત્યિક શેલીમાં રસભર રીતે કર્યું હતું. દાદા, દાદીના જીવનની વિવિધ હકીકતોને આવરી લેતું સંકલન પ્રેરણાદાયી હતું.

"પ્રેમનું વિશ્વ બનાવીએ" એવા લાવવાહી શબ્દોને વણી લઈને પ્રાર્થના ગૃહ્ય પૂજ્યબાની પ્રપોત્રી ચિ. દેવાંગનાએ બહુ જ ભાવ સાથે રજુ કર્યું હતું.

સંસ્કૃતના પ્રકાંડ પંડિતો, વિદાનો અને શુભેચ્છકોએ પ્રાસંગિક પ્રવયનો કર્યા હતાં, અને સાંપ્રત સમયના શ્રવણ સમા રાજયોગીજીની ગાત્રભક્તિને બિરદાવી હતી. અને યુવાપેઢીના પ્રેરણા સ્ત્રોત ગણાવ્યા હતા. શ્રી ગૌડ જ્ઞાતેના મહાનુભવોએ તેમજ સગાં સેહી, આપતજનોએ પોતાની શુભેચ્છા પાઠવી, શાલ ઓઢાડી અહોભાવ વ્યક્ત કર્યો હતો.

આજના યુગમાં વડીલો, વૃદ્ધમાતા પિતા, દાદા, દાદીની ઘરમાં ઉપેક્ષા થતી હોય અને વૃધ્યાશ્રમો ઉભરાતાં હોય ત્યારે આદર સાથે ઉજવાતો શતક મહોત્સવ અનેકને પ્રેરણાપ્રદાન કરશે તેવો ભાવ સહુ ના મુખ પર વર્તાતો હતો.

પૂજ્ય રાજયોગીજીએ વાત્સલ્યના અતીતમાં ખોવાઈ જઈને માતાપિતા સાથેના સ્નેહસંભારણાં લાગણીસભર વાણીમાં વ્યક્ત કર્યા હતાં. પૂજ્યશ્રીનું વકતવ્ય અનેકના જીવનમાં આદશો પૂરો પાડે અને સાચા માનવ બનાવે, માનવતાચી મહેકતું જીવન બનાવે તેવું છે.

"અશાદ્કની એક પાઈ પણ ઘરમાં ન આવે નહિંતો આપણા સુખશાન્તિ હરાઈ જશે."

સુખ શાંતિ માટે સાત્ત્વિક ધનની, શુભલક્ષ્મીની જરૂર છે. શુભલક્ષ્મીમાંજ સુસંકાર નો, સર્ચાઈનો રણકો હોય છે. પ્રસંગની સમાપ્તિમાં કુંભ પરિવાર અને સેહીજનોને "અમૃતદુંભ"ની સેહ ભરી ભેટ પ્રદાન કરવામાં આવી હતી. મનભર સભર જમણ પીરસવામાં આવ્યું હતું. નાચગાન, ગીત ગરબા સાથે મહોત્સવ ઉજવણીની સમાપ્તિ કરવામાં આવી હતી. બપોરે સાડા બાર વાગે પૂજ્ય રાજમાતાએ એ આત્મિયજનોના અભિવાદન જીલતાં જીલતાં હોલમાંથી વિદાય લીધી હતી.

પૂજ્ય ગુરુદેવના માતાપિતા સાથેના રનેહ સંભારણા

હાલા આત્મિયજનો,

મારા હાલા બાના શતાબ્દી મહોત્સવમાં આપ સર્વેનું હું દાહિક સ્વાગત કરું છું. અને આપની ઉપસ્થિતિથી મારા બાની લીલીવાડીના રાહુ પુષ્પો આનંદ અને ગૌરવની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

મારા બાની જીવન યાત્રા સુપેરે શતકના આરે આવી રહી છે. મારા બાની જન્મશતાબ્દીની ઉજવણી દવે કુણનું અહોભાગ્ય અને ગૌરવ બની રહેશે.

આ શુભ પ્રસંગે પૂજ્ય બાના વાત્સલ્યના અતીતમાં દૂબકી મારી સેહ સંભારણાના મોતીની માણા ગુંધ્યવાની મજા મારી લઉં છું. મારા શૈશવથી જ મારા બા બાપુજીએ મારા તન, મન, બુધી અને આત્માને સુપુષ્પ કરવા માટે શિસ્ત, શ્રમ, સ્વાત્રય, સેવા અને સત્યાચરણાના રંગમાં મને રંગી દીધો હતો અને મીઠા વાત્સલ્યથી આ રંગને ઘેરો બનાવતા રહ્યા હતાં.

ભક્તિ અને સંત સમાગમનો વારરસો તો મને ગણથૂચીમાંથી જ મણ્યો હતો. મારા બાના મીઠા સૂરે

ગવाता प्रभातियां, ભજનો, મંત્રોચ્ચાર હજુ પણ મારા કર્ષપટલ પર ગુજુંયા કરે છે મારા બાની આંગળી પડી મંદિરે ને સત્સંગમાં જતો. મારી જીવનનાવને ભક્તિસાગરમાં વહેતી કરવામાં મારા બાનો ફળો મહત્વનો છે. "બેટા અણહક્કની એક પણ પાઈ ધરમાં ન આવે, નહિંતર આપણી સુખ શાંતિ હશાઈ જશે". નોકરી પર જતાં બા, બાપુજીને ચરણાંદના કરતો ત્યારે આવી શીખ દરરોજ સાંભળવા મળતી. પુરુષાર્થની કમાસીને મેં મારો જીવન રાહ બનાવી, આ અમૃત્ય શીખને મેં મારા જીવન વ્યવહારમાં વશી લીધી છે.

નિલોધા પર અને કુટીરમાં જતાં આવતાં બાનું અભિવાદન જીલીને જ જવાનું અને તે વેળા, "મારા રાજાને ધરી ખખ્મા, દીકરા, અમર રહેજો તમારી કાયા", કહી આશીર્વાદ આપતાં, તાણીઓ પાડતાં અને ખડખડાટ હસતાં આનદને અભિવ્યક્ત કરતાં, વાત્સલ્યની વર્ષા કરે છે. તે જ મારું પરમ સૌભાગ્ય છે. આજે પણ બાની સાચે જ ડાઈનીંગ ટેબલ પર સવારે નાસ્તો કરવા અને સાંજે જમવા બેસવું જ પડે. વધી ટેબલ પર ફુલ ફોરમ જોઈએ નહિંતો બા દરેકની પૂર્ણ કરે, અને સંતોષ કારક જવાબ મળે પછી જ શાંતિ ચાય.

બા પોતાની જાતે હરી ફરી રહે છે. જાતે સ્નાન કરે છે, જમવા માટે ત્રણ વખત સવાર બપોરે સાંજ ટેબલ પર આવીને જમી શકે છે.

બાના પડતા બોલને ઉઠાવવો, બાની દરેક જરૂરિયાતને સંતોષવી અને "બાની ખુશી એ જ અમારી ખુશી" તેવી પ્રશાલિ અમે પ્રસ્થાપિત કરી છે ફુશકાયા સિવાય બા-મન અને આત્માચી સંપૂર્ણ સ્વસ્થ છે. અને પરમના સતત સાનિધ્યમાંજ રહે છે. આજે પરમશક્તિ મા ભગવતીનો શ્રદ્ધામાં નિવાસ કર્યે ૧૦ માં વર્ષમાં પ્રવેશ થયો અને મારા પરમ ભગવદીય માતૃશ્રીનો ૧૦૦માં વર્ષમાં પ્રવેશ થયો કેવો સુંદર રાજ્યોગી નરેન્દ્રજી

બને જનેતાને મારા કોટીકોટી વંદન.

ॐ મા ॐ

જગતને રાજ્યોગેશ્વર દેજે

(રાગ-મૂર્તિ મનોહર ધડી)

શ્રી મુંજાલભાઈ દવે

જગતને રાજ્યોગેશ્વર દેજે.....

કલિયુગ કેરા કારાવારામાં કૃષ્ણજનની બની રે'જે. જગતને.....

દેવકીના દલડાનું દરદ મા! પરસન થઈ સહી લેજે,

'રાજા' કાજે જગજનનીને, જશોદા થવા દેજે. જગતને.....

કાં કૌશલ્યા થઈને માડી! કાયા ખલને દેજે,

રાગ-દેખનાં રાપણ રાળવા, રામ અવધને દેજે. જગતને.....

યુગે યુગે ઊકારેશ્વરને ઉદર સમાવી લેજે,

'રાજા'ઝે માનવલોકને, મૂર્તિ મનોહર દેજે. જગતને.....

રાજજનની હે માત પ્રસના, વંદન 'મુંજ' ના લેજે,

'આશરવાદ'નું અમરત ઢોળી, અંતર ભીજવી દેજે. જગતને.....

प्रिस्टेन

રાજમાતા પૂજ્ય પરસનબાના શતક મહોત્સવનો કાર્યક્રમ સવારે પી-જી. મહેતા હોલમાં ઉજવાઈ. ગયો મધ્યાહ્ન પછી સાંજે ૩-૦૦ થી ૫-૦૦ વાગ્યા સુધી મા ભગવતીનો શ્રદ્ધામાં નિવાસ થયે નવ વર્ષ પૂરાં થયાં અને દસમા વર્ષમાં પ્રવેશ થયો જેથી દસમા પાટોત્સવની ઉજવણી કરવામાં આવી હતી.

આધ્યાત્મિક યાત્રામાં લગભગ 300 યાત્રીઓ દેશ વિદેશથી ઉપસ્થિત રહ્યાં હતાં. 908 દીપનો દીપયજ્ઞ કરવામાં આવ્યો હતો. પરમશક્તિ મંત્ર ઊં મા ઊં થી સમસ્ત વાતાવરણ આંદોલિત થઈ ગયું હતું.

પૂજયશ્રીએ આધ્યાત્મિક યાત્રાના ધ્યેયને હાંસલ કરવા માટે પરમશક્તિ મંત્ર અં મા અં ને શ્વાચ્છોશ્વાસમાં વહેતો કરી દેવાનો આદેશ આપ્યો હતો.

આધ્યાત્મિક યાત્રાને અવિરુત વહાવીએ

DL.E-92-66

રાજ્યોગી નરેન્દ્રાંનુ

પરમશક્તિ મા ભગવતીના છાલા બાળકો, અને

આધ્યાત્મિક યાત્રાના યાત્રીઓ.....

આજે પરમશક્તિ મા ભગવતીનો દસમો પાઠોત્સવ છે. માતાજીને શ્રદ્ધામાં નિવાસ કર્યે આજે નવ વર્ષ પૂરાં ચયાં અને દસમા વર્ષમાં પ્રવેશ દર્શયો. શ્રદ્ધા કુટીરમાં, શ્રદ્ધા રાખીને આવતા શ્રદ્ધાળુઓને માટે શ્રદ્ધા પામ એક શક્તિ સ્ત્રોત સમું છે શ્રદ્ધામાં માતાજીની સૂક્ષ્મ ઉપસ્થિતિની અનુભૂતિ તો દરેક શ્રદ્ધાળુને વત્તે ઓછે અંશે ચંતી જ રહે છે. સુવાસ, સત્તસંગ, સાનિધ્ય અને શાંતિની પ્રસાદી થી મનને દૃપ્ત કરવા માટે તો મુખુલુંઓના ડગ સાંજ પડ્યે શ્રદ્ધા કુટીર તરફ પ્રયાસ કરવા પ્રેરાય છે.

આધ્યાત્મિક યાત્રામાં શ્રદ્ધાથી જોડાતા યાત્રીઓને આવાજ અલોકિક પ્રસાદની અનુભૂતિ થાય તે હેતુથીજ આધ્યાત્મિક યાત્રાનું આચ્યોજન કરવામાં આવ્યું છે. જીવનયાત્રામાં આવતી અને ઉદ્ભવતી અનેક વિટંબણાઓમાંથી માર્ગદર્શન મેળવવા માટે, સ્વયં સ્કુરણાથી અંતરના અવાજને ઓળખવાની ક્ષમતા કેળવવા માટે તો આધ્યાત્મિક યાત્રા જીવનયાત્રામાં એક દીવાદાંડી સમાન બની રહે છે.

આધ્યાત્મિક યાત્રાનો બે કલાકનો સમય આપણા દરરોજના અને જીવનપર્યંતના સમયમાં વણાઈ જાય તેવો આપણો પ્રયત્ન અને પુરુષાર્થ હોવો જોઈએ. બે કલાકના આ સમયને દૈનિક જીવનમાં વણી લેવા અમારે કેવો પુરુષાર્થ કરવો? આવો પ્રશ્ન આપને થશે. આધ્યાત્મિક યાત્રા, સંસારયાત્રાનો, જીવનયાત્રાનો જ એક ભાગ બની જાય અને જીવન ધબકાર, શ્વાચ્છોશ્વાસ, સાત્ત્વિક બની જાય તે માટે આપણે આપણી દૈનિક ઉપાસનાનો કુમ ધનિષ્ઠ બનાવવો જોઈએ. અં મા અં મંત્રને શ્વાચ્છોશ્વાસમાં ગોઠવી દો. પરોવી દો. આ પરમશક્તિ મંત્ર અં મા અંના આંદોલનો સમગ્ર અસ્તિત્વમાં સાત્ત્વિકતા પ્રસરાવશે અને ખડ્વૃત્તિઓના આવરણને દૂર કરશે. મનના ભટકતા, વિકેન્દ્રિત થતા વિચારો, તરંગો શમી જશે. મન આત્માના નિયંત્રણમાં આવી જશે. અને પછીતો જીવ અને શિવની ઐક્યતા સાધી શકાશે.

- (૧) અંતરનો અવાજ સ્પષ્ટ સંભળાશે, જમજાશે અને અનુસરાશે.
- (૨) પરમનો પ્રકાશ અંતરમાં પ્રગટશે અને જીવનની નૂતન દિશા સૂજાડશે.
- (૩) આધ્યાત્મિક યાત્રાનો રસ્તો પ્રકાશિત થઈ જશે અને પરમનું ધામ, પરમનું દર્શન સ્પષ્ટ થવા લાગશે.
- (૪) જીવનમાં સંતોષ પ્રગટશે, સ્થિતપ્રણાતા કેળવાશે અને સુખ દુઃખમાં સમતા આવી જશે.
- (૫) માનવતાનો ગુરા નિખરશે.
- (૬) સર્વ જડચેતન સૃષ્ટિમાં આત્મિયતાનો ભાવ પ્રગટવા માંડશે.

આજથી જ પરમશક્તિમંત્ર ઊં મા ઊંના જાપને શ્વાચ્છોષ્યાસમાં વહેતો કરી દઈએ.

મારા આપ સર્વને આશીર્વાદ છે.

ઊં મા ઊં

અછુજ (ઉપાસનાના ઉદ્ગાતા)

કુમશાંક

ડૉ. તપસ્વી નાન્ડી

વિધિવિધાનના આચરણમાં શ્રદ્ધા, શરણાગતિ અને પ્રભૂમીતિ ગૌરા ન બની જાય તેની ભક્તે તકેદારી રાખવાની છે. ચિત્ત પ્રલુનાં શ્રી ચરણોમાં આસક્તિ કેળવવાને બદલે વિધિવિધાનની પણોજણમાં અટવાશે તો નિષ્પત્ત શૂન્ય સિવાયનું કંઈજ નહિ રહે! પૂજ્ય શ્રી જણાવે છે કે, "જેઓ ગાયત્રી-ઉપાસના પ્રતિ વણ્ણા છે, તેમને મારો આદેશ છે" કે, "શ્રદ્ધા અને શરણાગતિ પૂર્વક, મા-બાળકનો સમ્બન્ધ કેળવો ગાયત્રી-મંત્રની ત્રણ માળાને તમારા નિત્ય કુમણાં વણી લેજો. તમારા ઉપર ચોક્કસ માતાજીના આશીર્વાદ ઉત્તરશે. માતાજીની કૃપા વરસશે મારા તમને સૌને આશીર્વાદ છે." આપણે આગણ જોઈશું કે, અનેક ભક્તજનોની ગાયત્રીમંત્ર પાઠઅંગેની વ્યવહાર મુશ્કેલીઓ વિચારીને શ્રીમાતાજીની જ અનુજ્ઞા અને પ્રેરણથી પૂજ્યશ્રીએ પાછળથી ગાયત્રી મહામંત્ર જેવો જ પરમયમલ્કારી છતાં સરલાતિસરલ એવો "ઊં મા ઊં"નો ત્રિ અકાશી મંત્ર આપ્યો છે. જેથી આબાલવૃષ્ય સહુને નરી સાધનાની સરલ તક પ્રાપ્ત થઈ ગઈ છે. આનો આગણ વિગતે વિયર કરીશું.

એક વખતે પૂજ્યશ્રીની ચરણરજ અમારે નિવાસે પડે એવી મંગળઘડી અમારા પૂર્વજોના પુષ્યબળે પ્રાપ્ત થઈ હતી. તે વખતે પૂજ્યશ્રીએ પોતાના મૃદુભાષી અને મિત્રભાષી સ્વભાવ અનુસાર પ્રાસંગિક વાતો કરી હતી. તેમાં તેઓશ્રીએ જણાવ્યું કે, આજે તેઓ ભક્તોને ઇકત એકાકારી ઉપદેશ આપશે. "શ". ઉપનિષદ્ધની વાર્તામાં બ્રહ્માજીએ માનવો, દેવો અને દાનવો અર્થાત્ ત્રિગુર્ણાત્મિકા સમગ્ર સૃષ્ટિને એકાકારી મંત્ર આપ્યો હતો. "દ" તેનો અર્થ પાત્રની યોગ્યતા પ્રમાણે 'દમ', 'દયા' 'દાન' એવો કરવાનો હતો. બ્રહ્માજીના આ એકાકારી મંત્રમાં સમજણ કેળવવામાં અધિકારી ભેદની સાપેક્ષતા રહી જતી હતી. રાકસોને માટે 'દ' નો અર્થ 'દયા' કરવાનો હતો, દેવો માટે 'દ' નો અર્થ 'ઇન્દ્રિયદમન' કરવાનો હતો.

અભિલ - ૧૯૯૯

ઊં મા ઊં

આધ્યાત્મિક કેડી

અને લોભમાં લપટાયેલી સ્વાર્થપદુ માનવજીત માટે 'દ' નો અર્થ 'દાન' કરવાનો હતો. ત્યારે આ બાજુ પૂજ્યશ્રીનો સંદેશ 'શ' તો સમગ્ર સૃષ્ટિ માટે, સત્ત્વ-રજસ-તમસ્ યુક્ત પ્રાણી માત્ર માટે એક જ અર્થ, શુદ્ધ 'શરણાગતિ' પરક જ છે. આપ દેવ હો, દાનવ હો કે માનવ હો, જરૂર છે કક્ત મા-બાળકનો સંબંધ કેળવી પરમતત્ત્વને ચરણે નિખાલસ ભાવે સમગ્રનું સમર્પણ કરી દેવાની !

સહુ પ્રથમ પૂજ્યશ્રીએ સૂચવેલ સહજ-ઉપાસનાનો સંપ્રત્યય, અર્થાત્ તેની વિભાવના, તેના ઘ્યાલનો તાગ મેળવવા પ્રયત્ન કરીશું પછી તેની પ્રક્રિયા, તેની તાલીમ, તેની શિસ્તનો પરિચય કેળવીશું.

આગણ નોંધ્યું તેમ ઉપાસનાની અનેવાર્ય અને એકમાત્ર શરત ગણો તો શરત અને સ્વભાવ ગણો તો સ્વભાવ અથવા પરિસ્થિતિ એ છે કે, સાધકે મા-બાળકનો સંબંધ પરમતત્ત્વ સાથે કેળવીને શ્રદ્ધા અને શરણાગતિ પૂર્વકનું શુદ્ધ સમર્પણ કરવાનું છે. આ શુદ્ધ સમર્પણનો વિચાર સ્પષ્ટ થવો જોઈએ. સામાન્ય રીતે સંસારીઓ પ્રભુને માર્ગ વળે છે અથવા પોતપોતાના ઇષ્ટદેવની આરાધના પોતપોતાના સ્વીકારેલા સદગુરુ કારા આરંભે છે ત્યારે સામાન્ય રીતે તેઓ કોઇને કોઇ રીતે સંસારથી દાઢેલા હોય છે. કોઇને કોઇ આધિ, વ્યાધિ, ઉપાધિ કે અથરાથી ત્રસ્ત થઈને સંસારી રામને યાદ કરે છે બાકી તો સામાન્ય ન્યાય તો એ જ છે કે, સુખે સાંભરે સોની ને દુઃપ સાંભરે રામ ! તો આમ, કોઇ બિમારી અથવા અસાધ્ય રોગ, અસ્વાસ્થ્ય હો કે, શત્રુભય, કે સ્વજનનો વિરહ, પુત્રેષણા, લોકેષણા, પદપ્રાપ્તિની જંખના કે વેપારવણજમાં વધુ ઘેરી બરકત, સત્તાની કે યશની લાલસા કે હરીફને કોઇપણ ક્ષેત્રમાં પછાડવાની ભાવના, આવા કોઇને કોઇ શારીરિક કે માનસિક, વૈયક્તિક કે સામાજિક સંદર્ભે જન્મેલા અસંતોષ અને પોતે આમાં કંઈ કરી શકે તેમ નથી તેવી પોતાની અશક્તિની પાકી ખાત્રી થયા પછી લોભ, લાલચ, કામના, વાસના અને થોડી ભાવના પણ ખરી કેમ કે મૂળમાં ઇશ્વરીય શક્તિ વિધેનો આદર અને સદ્ભાવના તો હોય જ જેથી નાસ્તિક પણ આસ્તિક બનવા પામે, આ બધાથી પ્રેરાઇને પોતે માનેલી, પોતાને આવકાર્ય નહિ તેવી પરિસ્થિતિમાંથી ઉગરવા વયક્તિ આ કે તે દેવની ઉપાસના તરફ વળે છે અને સૌ સારાં વાનાં થતાં પોતાની મિત્રત પ્રમાણે દેવી/દેવતાનાં બ્રતોની પૂર્ણાહૃતિ કરી સંતોષ માનો, ઘણું ખરું પરમતત્ત્વ તરફના આભિનાર અને આદરની સાચી લાગણીને હૃદયમાં કાયમી સ્થાન આપો ફરી પોતાના સંસાર વ્યવહારની ઘટમાળમાં પરોવાઈ જાય છે, ખોવાઈ જાય છે અને એમ એનો દિવ્યતા સાથેનો સંબંધ આગણ વધતો અટકે છે, મુલતવી રહે છે જો કે, The human may forget the divine, but the divine never forgets nor forsakes the human મનુષ્ય પ્રભુને ભુલી શકે, પરા મારો વ્હાલો જે કલણાનિધિ છે એ તો કચ્ચારેય તેના ભક્તને ભુલતો નથી અને છોડતો પણ નથી. ફરી લાલચું ભક્ત ભગવાનને પોકારે ત્યારે એ કલણાસાગર પોતાની કૃપા વરસાવે જ છે એટલે જ તો એને દયાનિધિ કલ્યો છે.

“દ્વાગત - એકવીસમી સદી”

(સુરત પાસે પૂણા' ગામે તા. ૩૧-૧-૧૯૯૮ ના રોજ પૂજ્યશ્રીના સાનિધ્યમાં આયોજિત ૨૧ કુંડી ગાયત્રી યજા)

વીસમી સદીના અંત અને એકવીસમી સદીના ઉદ્યને લોકો સંધિકાળ તરીકે ઓળખે છે. આ કાળમાં અનેક ઘટનાઓ બનશે જેના સાથી, માત્ર પુણ્યશાખી, પવિત્ર આત્માઓ જ રહેશે, આવી માન્યતાઓ વચ્ચે જ્યારે ભક્ત સમુદાય મુંજાયો હતો ત્યારે પૂજ્યશ્રીએ એકવીસમી સદીના સ્વાગતના પ્રતિક તરીકે, સુરતના પૂણા ગામે પોતાના સાનિધ્યમાં -૨૧- કુંડી ગાયત્રી યજના આયોજનથી શરૂઆત કરી.

પૂજ્યશ્રીના આ આયોજનની જવાબદારી, પૂણા ગામના મહેન્દ્રભાઈ કે જેઓ ભલાભાઇના નામથી વધુ પ્રચલિત છે, તેમણે અને તેમના કુંઠબીજનોએ સ્વીકારી. આમ તો ભલાભાઇ છેલ્લા વીસ વર્ષથી પૂજ્યશ્રીના સેવક છે અને ૧૯૮૪ ત્યા ૧૯૮૮ માં આજ ગામમાં પંચકુંડી ગાયત્રી યજનું આયોજન, ત્યા એમના કુંઠબ દારા ૧૯૮૭ માં અમેરિકામાં ૨૧ કુંડી ગાયત્રી યજનું આયોજન કરી ચૂક્યા છે, એમને ભાવના હતી કે, ફરી આવું આયોજન થાય. અને પૂજ્યશ્રીને વિનંતિ કરતાં, પૂજ્યશ્રીએ ૩૧ મી જાન્યુઆરીની તારીખ આપી. ભલાભાઇએ તો કાંઈ જ ન વિયાર્યુ પરા પૂજ્યશ્રીની ભક્ત ભાવના જૂઓ...

૩૧ મી જાન્યુઆરી એટલે મહા સુદ પૂનમ... આમ તો હવે પૂજ્યશ્રી માત્ર પૂનમે ચરણમૃત આપે છે, એટલે ભક્તો મારે મહત્વનો દિવસ... બીજુ તે દિવસે ગુરુ રવિદાસ જયંતિ... એક સંતની જયંતિ ને પૂજ્યશ્રી દારા સન્માન... ત્રીજું તે દિવસે મહા મહિનામાં કરાતાં પવિત્ર સ્ત્રાન, જેના દારા પાપકર્મો ધોવાવાનો માન્યતા છે એનો અંતિમ દિવસ... ચાલો ગાયત્રી ગંગામાં મારી સાથે સ્ત્રાન કરો... અને ચોચું તે દિવસે કર્ક રાશિમાં ચનારું ચંક્રગ્રહણ દેખાવાનું હતું... શાસ્ત્ર કહે છે કે, ગ્રહણ કાળમાં જેટલી પૂજા કરો એનું દજારગણું ફળ મળો... તો પૂજ્યશ્રી કહે, આવો મારી સાથે આ ગ્રહણ કાળમાં મંત્રજાપ કરીને સંધિકાળ મારે સક્ષમ અને શક્તિશાખી બની જાવ... પૂજ્યશ્રીની આ ભક્તો ઉધ્ઘારક ભાવના અને કાર્યને અમારાં સૌના કોટિ કોટિ વંદન...

આ યજનમાં બેસવા મારે અમદાવાદ, વડોદરા, સુરત, મુંબઈ, નાગપુર અને બીજા અનેક ગામોથી ભક્તો આવ્યા. અમદાવાદથી જે બસમાં ભક્તો આવ્યા એનો પર લખેલું હતું... “સબકા માલિક એક” કેવું સુસંગત... બસના બધા જ ભક્તોનો માલિક એક... બાજુમાં “શુભ અને લાભ”... શુભ ચજો ભલાભાઇનું કે આ પરિશ્રમ કર્યો અને લાભ સહુ ભક્તોને... અને અને બસની પાછળ લખેલું... “યે સાથ કહાં તક જાયેગા”... એક ભક્તે પૂણા પહોંચીને પૂજ્યશ્રીને આ પ્રશ્ન પુછ્યો અને પૂજ્યશ્રીએ કહું... “આપ કી મંજિલ તક” અર્થાત્ જન્મ-મરણાના ફરામાંથી મુક્ત ન ચાવ ત્યાં સુધી હું તમારો સંરક્ષક છું... પૂજ્યશ્રીની આ બાંહેધરીથી ભક્ત સમુદાયના મન નાચી ઉઠ્યાં... અને પ્રાર્થના કરી કે “અમે તમારા ચરણથી દૂર કર્યારે ય ન જઇએ”...

ખેર ! પૂજ્યશ્રી, ૩૦ મી ની સાંજે જ્યાં બિરાજ્યા હતાં ત્યાં એક બાજુ જલારામ બાપા, બીજુ બાજુ સાંધિબાબા અને પાછળ ‘કર્મશીખ’ આપતો ફૃષ્ટારથ... આ બધું ખૂબ સૂચક છે અને ખૂસામાં મોટી

ફૂરણી મૂર્તિ... પૂજ્યશ્રીના રૂપનું પ્રતિબિંબ... તમે કર્મ... એટલે નવસિદ્ધાંતનું આચરણ અને માત્ર બે કર્મ કરો... માનવતા ગ્રતનું આચરણ અને પરમશક્તિના જાપ...

પૂરણ ગામ આજે સૂર્યોદય પહેલાંથી પરિશ્રમ કરે છે. આખું "શ્રદ્ધા ધામ" તૈયાર કરવામાં ગજબની ભક્તિ અને શક્તિ વપરાયાં છે. બંને કિનારે 'ઉં મા ઊ' ની રંગોળી, ગાયત્રીમંત્ર વગેરે લખાયેલાં છે. બાર વખત ઊં મા ઊં લખેલું હતું... ૧૨ નું અવણું ૨૧... આજના દિવસે આ મંડપમાં બધી જ અવળી વસ્તુ, સવણી થઈ જશે અને માત્ર આશીર્વાદ જ આપશે. આખું ય શ્રદ્ધાધામ, ભક્તોની ભાવના અને પુષ્યકાર્ય કરવાની તત્ત્વરતાનું સ્વાગત કરવા, અતિ રમણીય રીતે સજાવાયું છે. એક સુવિચાર અને સદ્ભાવના તરંગો સ્વાગત દારથી જ, દરેક ભક્તોના હૃદયમાં બિરાજમાન થઈ જાય એવી સુંદર સજાવટ માટે, પરિશ્રમ કરનારા સહુ ભક્તોને સો સો સલામ...

'શ્રદ્ધાધામ' ની અંદર ઉપરોક્ત નું 'ઋષિનગર' બનાવ્યું છે... અદ્ભૂત સજાવટ છે પ્રવેશદારની... ઉપર પૂજ્યશ્રીના આશીર્વાદનું બેનર અને બંને બાજું... એક નાનકડું સુવાક્ય... જે પૂજ્યશ્રીની તમારી અંદર રહેલી હાજરીને સ્પર્શી જાય... એક વાક્ય... ડાબી બાજું... "દુઃખી નવ ચાશો બંધુઓ વાલાં તમારા ચક્ષુઓમાં ખડો છે રાજયોગી" ... શ્રદ્ધા અને શરણાગતિથી સમર્પિત થઈને આંખો બંધ કરો તો પરમ માનવ... તમારી દસ્તિનાં સમાઇ જાશે અને તમારા દુઃખો ઉપર છિવાઇ જાશે... જમણી બાજું... મુજ પાસ આવીને મુજને શું પુછો છો... જાતે જૂઓ પ્રતિબિંબ, શું હકીકત છે તમારી... તમારા ભૂતકાળને ભૂલી જાઓ... મારી પાસે આવ્યા છો તો તમારા કર્મોના અરીસામાં તમારું પ્રતિબિંબ હું બદલી નાંખીશ..." પૂજ્યશ્રીને ફરીથી કરોડો ભક્તોના વંદન...

અંદર હિમાલયની પ્રતિકૃતિ... ખૂબ સુંદર બનાવી છે. જેઓ કદી હિમાલય ગયા નથી એવા સંતની પાસે પ્રતિક રૂપે હિમાલય જાતે આવ્યો છે... એક ખૂશામાં શિવજીની જટામાંથી ગંગા વહે... બીજુ બાજુ સેનિકો દેશની રક્ષા કરે... મહાદેવ સ્વરૂપ પૂજ્યશ્રીના મુખમાંથી અહીં આજે ગાયત્રી ગંગા સતત વહેવાની છે... બાજુમાં મોટો કળશ છે... આમ તો કળશને શરીરના પ્રતિક તરીકે માનવામાં આવે છે... આ કળશ, ઘડિયાળની અવળી દિશામાં ફરે છે... આમ તો મનુષ્ય, કેટલીય સાધના, ઉપાસના, આરાધના અને સત્સંગ કરે ત્યારે જીવનમાં પુષ્યતાના ઉદ્યનું ચક, ઘડિયાળની દિશામાં ફરે... આજે અહીં, પુષ્યતાના ચકને, ઓછી મહેનતે, અને જાધનાએ ઊંઘી દિશામાં કેરવી શકાશે... પવિત્ર હિન, પવિત્ર સમય અને પુષ્યશાળી સંતની હાજરીમાં પ્રકૃતિ અને પરમશક્તિ, ઊંઘી દિશામાં પણ ચાલી શકે...

'ઋષિનગર' માં ૨૧ કુંડ બનાવાયા છે. પવિત્ર ભારતભૂમિનાં વંદનિય ઋષિઓ, કશ્યપ, વ્યાસ, અંગિરા, શૃંગી, કપિલ, ચ્યવન, યાજનવલ્કય, દેવલ, માર્કન્ડેય, વિશ્વામિત્ર, વશિષ્ઠ, ભારદ્વાજ, કર્દમ, ગૌતમ, ભૃગુ, માતંગ, પરાશર, શમિક, ત્રય, નારદ અને અત્રિના નામો દરેક કુંડને અપાયાં છે. સૃષ્ટિના દેવતાઓના સ્થાપન, અંગિયાર આસનોમાં કરાયેલ છે, ચારે ખૂશે નવ સિદ્ધાંતો લખાયેલા છે, આઠ સ્તંભ પર કેળના જાડ ઉલા રખાયા છે અને દરેક ૫૨ કેળાની લૂમ લટકે છે. આઠેય સ્તંભ ગુરુદેવના આઠ સિદ્ધાંતના પ્રતિક સમા ઉલા છે જે સૂર્યાવે છે કે પ્રથમ આઠનું આચરણ અને પાલન, નવમાં સૂત્ર...

અહમુના ત્યાગ ને આપોઆપ ફળીભૂત કરી દેશે. પણ આહેય સિધ્યાતોનું આચરણ ભારે છે, જે કેળાની લૂપ-એટલે કે વજનથી બતાવાયું છે.

કૃષિનગરના સ્વાગતમાં મોરની મોરી મૂર્તિ છે. મોર કળા કરતો જાય અને ડોંકું ફેરવતો જાય એવી રૂપના છે. અર્થાતું માતાજીનો મોર પણ જ્યારે પૂર્ણ સ્વરૂપમાં હોય ત્યારે, ભક્તોને પોતાની નજરથી દૂર કરતો નથી.

૩૧ મી ની સવારે ૭-૩૦ વાગે ૨૧ દંપત્તિઓ યજની પૂજામાં બેસી ગયા છે. વિદાન ભાલણો દારા સંપૂર્ણ શાસ્ત્રોક્ત અને જ્ઞાનવર્ધક પૂજા કરવાએ રહી હતી. શાસ્ત્રીજીએ પૂજા દરમ્યાન કહું કે 'ધર' અને જ કહેવાય જ્યાં પવિત્ર વિચાર હોય, કલ્યાણની ભાવના હોય; ઉબરા પર સ્વસ્તિક હોય જેથી સુવિચાર - સુકન્યા, સુ-જન, સુ-ધન, સમૃદ્ધિ અને સદ્ગુરા પ્રવેશી શકે. કેટલી ઉત્તમ શીખ.

બરાબર ૮-૪૦ મીનીટે પૂજયશ્રીનું આગમન થયું છે. સત્કારવા માટે ભક્ત મહેરામરા ઉમટયો છે. મેં પહેલી વાર જોયું કે બેન્ડવાળા પણ પહેલાં ગરાપતિ સ્તુતિ વગાડે અને પછી ભાવંગીઠો અને ભક્તિગીઠો વગાડે. પૂજયશ્રીએ તાખકલણની કફની અને પિતામ્બર ધારણ કરેલા છે. ગળામાં ઢુકાણની માણા શોભે છે. બે ઘોડાની બગીમાં પૂજયશ્રીને બેસાડાયા છે. સામે બેનજી અને મમ્મીજી શોભે છે. ૨૧ દેવકન્યાઓ માથે કુંભ અને શ્રીકણ લઈ પૂજયશ્રીનું સ્વાગત કરે છે. અને આશ્ર્યર્થ સાથે એમાંની માત્ર નવ કન્યાના મસ્તકે રહેલા શ્રીકણ પર ચુંદડી છે. નવસિધ્યાંત ભક્ત જીવનના દરેક પગથિયે આવી જ મળશે. કેવો જોગાનુજોગ, કે પૂજયશ્રી બગીમાં બિરાજયા પછી, બેન્ડવાળાએ વગાડયું. "ખાલી હાય કોઇ, ન જાય યહાંસે". પૂજયશ્રી પાસે આવ્યા જ છો તો પુરયનું ભાથું લીધા વગર ન જશો. સ્વાગત યાત્રાને માત્ર ૫૦૦ વારનું અંતર કાપતાં લગભગ ૩૫ મીનીટ થઈ. શ્રદ્ધાધામના સ્વાગત દાર પાસે પૂજયશ્રીની બગીની ચારે તરફ ભાઈઓ બહેનો ગરબા ગાય છે. પ્રથમ વર્તુળ દેવકન્યાઓનું અને પછી બે વર્તુળ ભાઈ-બહેનોના. આજે મુંગા પશુ, પ્રકૃતિ, પામર માનવી, પરમશક્તિ અને પ્રેમાણ હૈયાં, બધા ય સંગીતના તાલે ઝુમે છે.

બરાબર ૧૦-૧૫ મીનીટે પૂજયશ્રી કૃષિનગરમાં પ્રવેશે છે. સાડીઓ પાથરી તેમની ચરણરાજને જીલાય છે. ડાગ ભરાતાં જાય તેમ પાછળાની સાડી, આગળ પચરાતી જાય. પાંચ જ સાડી વપરાઈ છે, કહો પંચમુખી ગાયત્રી. પાંચેય માતાઓ સાડી પાથરી બાળને હિંયોળે છે. આજે માતાજીએ પોતાના બાળને ખૂબ નાના સ્વરૂપે નિહાયો છે.

પૂજયશ્રી, હિમાલયની ગોદમાં બિરાજયા છે. દેવકન્યાઓ વર્ચ્યે બેસીને સૌને રાજુ કરી છે. હવે મંત્રોચ્ચાર અને મંગલાષ્ટકની રમઝાટ શરૂ થઈ છે. એક એક પંડિત મંગલાષ્ટક બોલે છે અને યજશાળાના દારે પાંચ ઊંઠ લખેલા અંતરપટ સામે પૂજયશ્રી પ્રતિક્ષા કરે છે. કહો કે માત-બાળના ભિલનની કારોની દુનિયાને જાંખી કરાયે છે. બરાબર ૧૦-૨૦ મીનીટે પૂજયશ્રીએ પ્રવેશ કર્યો. શાસ્ત્ર કહે છે કે, જ્યાં યજ થાય, ત્યાં પ્રદક્ષિપા કરવાથી પાપો નાશ પામે છે, પણ પૂજયશ્રીએ તો યજ પહેલાંજ આખાય મંડપની પ્રદક્ષિપા કરીને સર્વ કૃષિગરણોને પ્રણામ કર્યા. કેટલી ઉંચી ભાવના. આપણે પૂજયશ્રીને પગે લાગીએ

છીએ. ક્યારેય પ્રદક્ષિણા નથી કરી. એક નવી શીખ મળી.

૧૧-૨૦ મીનીટે, પ્રથમ માણા શરૂ થઈ. ગાયત્રીમંત્રની માણા સાથે આહૂતિ શરૂ થઈ. એક કુંડ પર ૧૫ વ્યક્તિ સાથે કુલ ૩૧૫ વ્યક્તિઓ જેમાં ૪૪ દંપત્તિઓ હતાં. તેમણે આહૂતિ આપી. પૂજ્યશ્રીએ પરા વારાફરતી બધાજ કુંડ પર જાતે જઇને મંત્ર બોલીને આહૂતિ આપી ત્યા દરેકને આશીર્વાદ આપ્યા. શુભકાર્ય કરતી વખતે, પૂજ્યશ્રીના આશીર્વાદથી ભક્તો અતિ રાજુ થઈ ગયા. ત્યાર પછી પરમશક્તિમંત્ર સાથે પાંચ માણાની આહૂતિ અપાદ અને ૧-૧૫ વાગે વિરામ જાહેર થયો.

વિરામ પછી ૨-૩૦ વાગે ફરી યજ્ઞકાર્ય શરૂ થયું. બે માણા પરમશક્તિમંત્રની અને એક માણા ગાયત્રીમંત્રની. આમ આજના યજ્ઞમાં પરમશક્તિમંત્ર સાથે અંદાજે ૨,૩૮,૧૪૦ અને ગાયત્રીમંત્ર સાથે ૫૮,૦૦૦ આહૂતિઓ અપાદ.

હોમાલ્બક યજ્ઞ, પૂર્ણ થવાને આરે હતો ત્યા પૂજ્યશ્રીએ કહું કે હજુ કોઇ આ પુણ્ય અને પાવનકારી કાર્યમાં રહી ગયું હોય એમના માટે ૨૭ મંત્રની આહૂતિ આપો. ફરી યજ્ઞમંડપ ભરાઈ ગયો અને સૌના આસ્થય વચ્ચે પૂજ્યશ્રીએ જાતે મંત્રોચ્ચાર કરીને આહૂતિઓ અપાવડાવી. છેલ્લે રહેનારા સદ્દનસીબ અને સદ્દભાગી થઈ ગયાં. હવે જાણ્યું કે ધીરાજનાં ફળ મીઠાં. પૂજ્યશ્રીની ભાવનાને સો સો સલામ.

૪-૩૦ વાગે પૂર્ણાહૂતિ કાર્ય શરૂ થયું. પૂજ્યશ્રીની સાથે શકાદયની સુતિ પછી એકવીસેય કુંડમાં શ્રીફળ હોમાયું. વસોધારા થઈ અને પછી આરતી થઈ. યજ્ઞની પૂર્ણાહૂતિ થઈ પરા ભક્તોના હૃદયમાં નવા વિશ્વાસનો, પુણ્યકાર્ય કર્યાના સંતોષનો ઉદ્દ્ય થયો.

દરેક કુંડની આરતી વિશિષ્ટ રીતે બનાવવામાં આવી હતી. પૂરા ગામની બહેનો અને ભલાભાઈના કુંદુંબીજનોને ખૂબ ખૂબ અલિનંદન અને એમનો આરતી બનાવવાની કળાને વંદન. કોઇ આરતીમાં મોતીનો મોર, કોઇ સૂકા મેવાની, કોઇ ચરોઠીની, કોઇ ચુંડીની, કોઇકમાં મોતીના સાથીયા, કોઇકમાં વરિયાળી, કોઇકમાં કુલ અને તોઈ, કોઇકમાં કાળા મરી, સોપારીને લવિંગ, કોઇમાં કઠોળ, કોઇકમાં નાની ગોળી, કોઇકમાં મરાકા, કોઇકમાં કોડી, કોઇકમાં શંખ અને છીપલાં, કોઇકમાં ઘઉં અને રાધ અને કોઇકમાં બદામ-કાજુ-અંજુર વળી અખરોટને માંચ સોપારી મુકીને કળશની ભાવના જોઇ તો દંગ થઈ જવાય.

આરતી પછી યજ્ઞ કાર્ય પૂર્ણ થયું. જીએ આ પવિત્ર કાર્ય પછી પ્રલુ પાસે કાંદિક ને કાંદિક માંગ્યુ અને પૂજ્યશ્રીએ સહુ ભક્તો વતી પ્રાર્થના કરી કે. “હે માત, રાજ્યોગી આવ્યો તુ જ પાસ, હે હે, સુખ શાન્તિ જગતના માનવીઓને”. કેવી સુંદર પ્રાર્થના. અને તેથી જ્યારે ગુરુદેવ કરે ત્યારે, નિષ્ઠિત બનો કે કલ્યાણ થઈ ગયું.

યજ્ઞ પૂર્ણ થયા પછી પરા ચરણવંદન માટે ઘસારો રહ્યો પરા છૂટા પડતાં સહુ ભક્તોને એક જ સંતોષ હતો કે આવા સલામ, સામર્થ્યવાન સદ્ગુરુ આપણાને મળ્યાં. આપણું અહોભાગ્ય. અને ભલું યજ્ઞો ભલાભાઈનું, તેમના કુંદુંબનું અને સર્વ સગાઓનું જેના પરિશ્રમથી આપણાને આજનું સદ્દભાગ્ય પ્રાપ્ત થયું.

ફરીથી પૂજ્યશ્રીના ચરણોમાં વંદન

ॐ મા ॐ

મારું મન અને રાજ્યોગી

સતીશ ભટ્ટ

રાજ્યોગીનો અર્વાચીન ભારતીય આધ્યાત્મિક ઇતિહાસમાં મહત્વપૂર્ણ પ્રભાવ પડી રહ્યો છે. સમાજમાં વ્યાપક માનવ બોધને સજાગ કરવા તેઓશ્રી મહત્વની ભૂમિકા ભજવી રહ્યા છે. તેમના વિચારો અને ભાવનાઓની જે રસધારા પ્રવાહિત થઈ છે તેના સબબે સમાજમાં એક નવા આદર્શનું શૈક્ષણિક અને સામાજિક સ્વરૂપ ઉઘડતું ગયું છે અહીં સકીર્ણતા અને કફૂરતા માટે કોઇ સ્થાન નથી. તેઓશ્રી પોતાની વાણી દારા મનુષ્યના અંતરાત્માના વિરાસ અનુરાગને સંચેત કર્યા કરે છે. તેમની વાણી જીવનનો આધાર અને વાતચીતનું અંગ બની ચુકી છે. તેમના મનમાં સામાન્ય જનસમૃદ્ધાય માટે ભરપૂર આદર ભાવ છે. તેમનું હૃદય, ધર્મ, જાતિ, ભાષા અને ક્ષેત્રિય સીમાઓથી પણ ઘણું આગળ વધી ગયું છે. જ્યાં સમન્વયની સીમાઓ મળે છે. તેમનું ઉર્મિસભર મન, તેમની વાણી, વક્તવ્ય અને રચનાઓમાં પ્રભાવકારી રૂપ ધારાના કરે છે. તેમનામાં સર્જનકાર પ્રત્યે એકનિષ્ઠતા અને એકેશ્વરવાદનો રણકો છે. પ્રેમની ઉત્કૃષ્ટ તીવ્રતા તેમનામાં સતત દાઢિગોચર થયા કરે છે. તેઓશ્રી માને છે કે, સર્જનહાર સુધી પહોંચવાની ગલી સાંકડી છે, તે પ્રેમની ગલી છે. આ સાંકડી ગલીમાં અન્ય માટે સ્થાન નથી. આ અનન્ય નિષ્ઠા જ તેમને માનવતાવાદ સાથે સીધું જોડાણ કરી આપે છે. તેમના હૃદયની પારદર્શકતા મનુષ્યને અનાયાસે આકર્ષે છે. મનુષ્યને પોતાનું હૃદય ઠાલવતાં વાર નથી લાગતી. મનુષ્ય તેમની સમક્ષ પૂરેપૂરો ખાલી થઈ ગયા પણ્ણાત કંઈક આપોઆપ તેની ખાલી જગામાં ભરાવા લાગે છે. તે છે તેમનો પ્રેમ, માયે બલેલું માતૃવાત્સલ્ય પણ તેની સાથે સાથે કમશા: મનુષ્યમાં અવતરણ થતું જાય છે અને માનવી ભર્યો ભર્યો, તાજગી ભર્યો થતો જાય છે. .

આ તાજગી સુગંધ છે પછી માનવોને ખીલેલા પુષ્પની પાસે પહોંચી જઈને પ્યાર કરતાં વાર નથી લાગતી. પ્રભાતના સૂર્યને અર્ધ્ય આપીને તેના તેજનો સ્વીકાર કરતાં સરળતા અનુભવાય છે. માનવી સાથે વ્યવહાર આદરતાં મન ખુલ્લું રહે છે, જે કંઈ પણ જેવી પણ હાલતમાં મળી આવે છે, તેનો પૂરે પૂરો આનાકાની વિના સ્વીકાર કરવાની મનની તત્પરતાનો વેગ વધી જાય છે, અને પ્રત્યેક પ્રવૃત્તિને અંતે ઓછી પત્તી પણ હણવાશ શોષ વધે છે.

આનાથી શું વિશેષ ઇશ્વરની ઓળખ મેળવવાની પ્રવૃત્તિ હોઈ શકે ? ઇશ્વર તમારી સમક્ષ પ્રત્યક્ષ થાય કે ના થાય, કોઇ ફરક પડતો નથી. ઇશ્વરને તમે તેના તથા કચિત સ્વરૂપને બાજુથે મૂકીને રાજ્યોગીના લિખાસમાં નિહાળો કે રાજ્યોગીનો ઇશ્વર સ્વરૂપ તરીકે સ્વીકાર કરો, સ્વાગત કરો, મનની શરણાઈના સ્તૂર છેડો, સંવાદિતાનું શરણ લ્યો કે, પરમનું પરમસંગીત સાંભળવા કાન માંડો, આ સધણું એક જ છે. ઇશ્વર અને રાજ્યોગીમાં અંગે આ જ છે. અંક્ષતનો આનંદ આ જ છે, અવ્યયી આ જ છે. નૃપુર ઝંકાર પણ આ જ છે.

આવું મારું મન કયા અન્ય ઇશ્વરને શોધે ?

કયાં શોધે ? શા માટે શોધે ?

વધારે શું મેળવવા શોધે ?

કયા સ્વરૂપને શોધવા મયે ?

ॐ મા ઓ

આમ કાજ ધરા પર અવતરજો !

હે જગવંદન ! જગ કાજ તમારા અવતરવાનું પર્વ હશે,
મા પરમશક્તિને હૃદય અનેરો હર્ષ-હેત ને ગર્વ હશે,
આ પરમપર્વની પાવન પણમાં ભક્ત અરજ હૃદ્યે ધરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૧)

કોઇ પરસનજનની ઉદર વિશે તવ તેજ સદા સાકાર થજો,
કોઇ બાપુલાલના લાયનિયે નિત હર્ષશ્રુતિની ધાર થજો,
કોઇ ગોધરતીને ગોકુળ કરવા અવની પર ચરણો ધરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૨)

જગ કામ-કોષ-મદ-મોહ-લોભ - ને મત્સરમાં ચકયૂર બને,
દુઃખ-દાહ-દર્દ-ભય-શોક રોગનાં ભંડારો ભરપૂર બને,
ત્યારે રાજ ! રખોપુ નિજ ભક્તોનું માનુષદેહ ધરી કરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૩)

જો પુષ્પકુંજ-આપાસ શાસ્ત્રીજી શાસ થકી મહેકી ઉઠ્યો,
ને નિલ-ઉપાનાં આંગણમાં એક માત મયૂર ગહેકી ઉઠ્યો,
શ્રદ્ધેય પરમ ! હે ગરવા ઠાકર ! સેહ સુરાલિ અમ ઉર ભરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૪)

'મા' ના પાયલનો ઝાણકાર થજો, 'મા' ના હૈયાનો ધબકાર થજો,
'મા' ની હૃદય-વીણાનો તાર થજો, 'મા' નો બાળરૂપ ઊં કાર થજો,
'મા' ના અધરો પરનું સ્મેત બની હે બાળ ! બધે જગમાં ફરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૫)

છે આશ હૃદયમાં અંભવામિ નો નાદ સદા સાંભળવાની,
લે પ્રેમતસા પાંચાની પોટલી - હામ હરિને મળવાની,
અમ આંખેથી કેદાર પહે ત્યારે માત મેહુલા ! ઝરમર જો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૬)

જ્યારે સદગુરા-દુર્ગુરા હદ્ય તથા રલાકરનું મંથન કરતા,
મન મંદર ઊરિ-વિચાર વાસુકિ થકી સુધા શોધન કરતા,
હર થજો હળાહળ પાન કાજ હરિ ! મોહિની થે અમૃત ધરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૭)

તમે રામરૂપમાં ધર્મ તણું ધરી ધનુષ, અસૂર ધમરોખ્યા છે.
અમ ભક્તિ-હરણ કરનાર રાગના રાવણ રથમાં રોખ્યો છે.
તમે જનમ-જનમ કોઇ કેવટ-શબ્દરી કાજ જીવન, વન સંચરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૮)

હે વાસુદેવ ! આ વિશ્વ વિશે વહેતું વેણું ગીત આપી દો,
ને ઊં મા ઊં એ નાદબ્લબનું અવિરત સંગીત આપી દે,
ને જનમ-જનમ વનચાવનમાં પ્રીત મધૂર-પીછની પાંગરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૯)

મન પ્રેમદીવાની મીરા બની જ્યારે વિરહ કટોરા અધર ધરે,
ઊરિધરનાગર ! તવ પ્રાણય પીવા પગ ધૂંઘરું બાંધીને નૃત્ય કરે,
"દૂસરો ન કોઇ" કહી પોકાસું નટવર ! નરેન-રૂપમાં મળજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૧૦)

અમ કર જાલી નવ સૂત્રોનાં સોપાન ચડાવી દયો બાપું !
પળ-પળ અમને પ્રત માનવતાનું આપ પળાવી દયો બાપું !
ભલે કરો કસોટી કિન્તુ ફૂપાગુરા થકી સક્ષણ અમને કરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૧૧)

ઇશ્વર આવ્યો છે હાથ આજ જો એક એજ વરદાન મળે,
કે રાજયોગી સદગુરુ સ્વરૂપે ભવ-ભવ આ ભગવાન મળે,
હે મધૂરરાજ ! અવતાર કણામાં કોઇ પીંછું ના વિસરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૧૨)

અમે ભાવભીની અમ આંખોમાં આજ રાજ સપ્તમી ઉજવીશું,
મહારાજ યોગી ! અમે જનમ-જનમ બસ આજ સપ્તમી ઉજવીશું,
પ્રગટી અમ રાજ-વિરહમાં બણતાં હદ્ય 'મુંજ' શીતલ કરજો,
હે રાજયોગીજી ! યુગે-યુગે અમ કાજ ધરા પર અવતરજો ! (૧૩)

પ્રેતાત્મા મુક્તિ થડી

તા. ૭-૨-૧૯૮૮ રવિવારે પ્રેતાત્માઓનો મુક્તિયજ્ઞનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. પૂજ્ય રાજયોગીજીના સેનાપતિપદે નાના મોટા ૪૨ ભક્તોની રાજયોગી સેના સવારે છ વાગે શ્રદ્ધાકુટીરમાંથી નવભારત દ્રાવેલ્સની લક્જરી બસમાં લીલાડી ચોટીલા હાઈવે પર જવા ઉપડી.

સેનાપતિજીએ પોતાની આત્મિક શક્તિ, આધ્યાત્મિક શક્તિ, મંત્રશક્તિ અને માતાજીની પ્રાર્થના સ્તુતિ કરી હાઈવે પરના જુદા જુદા ૨૧ પોઈન્ટ્સ કે જ્યાં જીવલેણ અકસ્માતો થયા હતા અને અકસ્માત જોન તરીકે ગણાતા હતાં. ત્યાં પ્રત્યક્ષ જઈને કુલ ૧૩૦ પ્રેતાત્માઓને મુક્તિ આપાવી હતી. વળી આ મુક્તિ પાખેલા પ્રેતાત્માઓ પુનઃ તેમના જ પરિવારમાં જન્મ ધારણ કરે તેવી ખાત્રી આપી હતી.

૯૨૬ પોઈન્ટ પર આસન પર ઉભા રહી, અભિમંત્રિત કરેલા જગથી ત્રણ વખત કુંડાણું કરવામાં આવતું, જે બ્રહ્મા, વિષ્ણુ મહેશના પ્રતિક રૂપે તેમજ ઊં મા ઊં મંત્રના પ્રતીક રૂપે કરવામાં આવ્યું હતું. વળી ત્રણ અગરબત્તી પ્રગટાવી હાથમાં રાખી પૂજ્યશ્રી માતાજીએ પ્રાર્થના સ્તુતિ કરતા હતા. રાજયોગી સેના કુંડાણાની બહાર વર્તુણકારે ઉભા રહી ઊં મા ઊં મંત્રનો લયબધ્ય ધ્યનિ ઉચ્ચારણ કરતા હતા. દ્રાશીક પોલીસની દુકડી દ્રાશીક કંટ્રોલ અને નિયમન કરવામાં વસ્ત રહેતી અને અમને અમારા આ મુક્તિયજ્ઞમાં મદદ કરવા તત્પર રહેતી. પૂજ્યશ્રીની પ્રાર્થના અને સ્તુતિ થતાં જ ૯૨૬ સ્થળો પ્રેતાત્માઓ પાણીના વર્તુણની, લક્ષ્મણ રેખાની બહાર આવીને દીનહીન દશામાં બેસી જતા, જે પૂજ્યશ્રીને આભાસો, અસ્પષ્ટ દેહાકૃતિરૂપે દેખાતા, પ્રાર્થના સ્તુતિ પૂર્ણ થઇ જતાં પૂજ્યશ્રી દ્રાશીક પ્રેતાત્માના શિર પર વરદ્ધકસ્ત મૂકી આશીર્વાદ આપી મુક્તિ બલતા.

મુક્તિદાતા રાજયોગી દ્વારા મુક્તિયજ્ઞનું કાંતિકારી અભિયાન પતાવીને બસમાં અમદાવાદ પરત આવતાં રાજયોગીનું દિલ દ્રવી ગયું હતું. રાજસેના અને અન્ય ભાવિક ભક્તો, વ્યક્તિઓ અકસ્માતનો ભોગ ન બને, આસુરી તત્વોથી પરેશાન, હેરાન ન થાય તેમજ પોતાની કાયાકલ્ય કરી શકે તે અને સુખ શાંતિમાં રહી શકે તે હેતુથી અમૂલ્ય એવા ત્રણ રાજ બતાવ્યા.

(૧) અકસ્માત, અપમૃત્યુથી બયવા માટે સ્તીલની વસ્તુ વીઠી, ચેઇન વિગેરે કોઇપણ એક વસ્તુને પાણીમાં દૂબાડી રાખી દિવસ દરમિયાન એકી સાથે ગાયત્રીમંત્રની અગિયાર માણા કરી તે સ્તીલની વસ્તુને અભિમંત્રિત કરી પ્રવાસ દરમિયાન પોતાની પાસે રાખવાની. દ્રાશીક વ્યક્તિએ પોતાની જાતે જ આ પ્રયોગ કરવાનો છે.

(૨) આસુરી તત્વોની કન્ડગત, હેરાનગતિમાંથી બયવા માટે કાળી ચણોઢી પૂજામાં રાખી ગાયત્રીમંત્રની પાંચ માણા એકી સાથે કરવી અને તે ચણોઢી પોતાની પાસે રાખવી.

(૩) કાયાકલ્ય કરી યુવાન દેખાવા માટે એક વર્ષ સુધીઃ એકાંતવાસમાં રહી મૌન રાખી મંત્રજ્ઞાપ, નામ સ્મરણ કરવાથી કાયાકલ્ય કરી શકાય છે. આપ જીવનની વસંતને કે યુવાનીને માણી શકશો. આટલો લાંબો સમય શક્ય ન બને તો દરરોજ ૨ થી ૪ કલાક એકાંતમાં મૌન રાખી મંત્રજ્ઞાપ, નામ સ્મરણ કરવાથી પણ કાયાકલ્ય કરી શકાય છે.

આ મહાન કાંતિકારી અને ગંભીર કાર્યમાં પ્રકૃતિએ પણ આખો દિવસ પૂરતો સાચ આપ્યો, વાતાવરણ શાંત, સૌમ્ય, ગંભીર, વાદળણાયું રહ્યું હતું. છોડવાઓ, જાડવાઓ, પરણી શાંત રહી આ

મહાનયજના મૂક સાલી બની રહ્યાં હતાં.

શ્રીમાં કુટીરમાં રાતે ૮-૩૦ વાગે આવ્યા પછી રાજ્યોગી સેનાને વિદાય આપી નિત્યકર્મ પરવારી દી.વી. પર ડિકેટ મેચનું પ્રસારણ જોઈ રહ્યે સાડાબાર વાગે સૂછ ગયા. રાતે લગભગ બે વાગે પૂજ્યશ્રીને સ્વખં આવ્યું જે તેમનાં જ શબ્દોમાં નીચે પ્રમાણે છે.

"મારા પલંગમાં હું સુતો હતો. મારા વાંસમાં મૃદુહસ્ત ફરતો અનુભવાયો એટલે હું જાગો ગયો, માતાજી પલંગમાં બેઠાં હતાં. હું પરા બેઠો થઈ ગયો માતાજીએ મારા પગ પર હાથ ફેરવવા માંડયો મેં કહું "માતાજી મારા પગ દુઃખતા નથી." માતાજીએ મારા વાંસા પર અને ખલા પર હાથ ફેરવતાં વાતસલ્ય વહાવતા મને કહે "આજના તારા કાર્યથી હું બહુ જ ખુશ થઈ ગયું." મેં કહું માતાજી આપની રાહબરી હેઠળ અને આપના માર્ગદર્શનથી જ આ પ્રેતાત્માઓને મુક્તિ મળી છે. માતાજી, આ આત્માઓ પુનઃ તેમના જ પરિવારમાં જન્મ ધારણ કરે તેમ મેં જણાવ્યું છે તો તે પ્રમાણે થવું જોઈએ." માતાજી કહે, "ભલે તેમ થશે." પરંતુ તેની પ્રતીતિની મને ચચી જોઈએ." માતાજીએ હાસ્ય વેરતાં જણાવ્યું, આજથી પંદર વર્ષ પછી આ મુક્તિ પામેલ આત્માઓમાંથી એક વ્યક્તિ શ્રદ્ધા કુટિરમાં આવશે. તેને હું સ્વખં આપી આખી વિગત જણાવીશ, તે વ્યક્તિ આ હકીકત જણાવશે, હું હર્ષશ્રુ વહાવતો માને વંદી રહ્યો. બીજું માતાજીએ કહું બસમાં તે સફેદ ચણોઠીનો પ્રયોગ જણાવ્યો હતો પરંતુ સફેદ ચણોઠી નહિં, કાળી ચણોઠી. ૧૯૭૫ માં તું લિમખેડા હતો ત્યારે તારા કબાટમાં મેં બે કાળી ચણોઠી મૂકી હતી. (જો કે આ વાત હું સાધ વિસરી ગયો હતો) અહિયા તારા કબાટમાં આ બે ચણોઠી મળી.

સ્વખં પૂરે થઈ ગયું. આનંદથી મારું રોમરોમ પુલકિત થઈ ગયું. સવારે ઉઠીને જોયું તો મારા કબાટમાંથી જ એ પડીકીમાંથી આ બે ચણોઠી મળી.

આજા પ્રેતાત્મા મુક્તિયજ્ઞની શરૂઆતથી જ માતાજી મારી સાથે જ હતાં અને મારા કાર્યનું સતત નિરીક્ષણ કરતાં હતાં, માર્ગદર્શન આપતાં હતાં અને આવી ભૂલ-લાતિ થાય કે વિસ્તૃતિ થાય તો સ્વખમાં આવીને સુધારી પરા જતાં હતાં.

(૧) યુધ્યના આંગણે વજસમો અડગા

શું રાધાની નજરથી હારી ગયો?

શું યશોદાના દોરડે બંધાઈ ગયો?

શું ગોપીઓના પાલવને પામી ગયો?

રે કવિઓ દૂલ્ખી મારો.

શોધો શ્રી કૃષ્ણના હદ્ય વિરહતણા સ્પંદનોને!

(૨) શ્રીકૃષ્ણો કોલ દીધો જગતને પર્મના રક્ષણ અર્થ

પધારવાનો રાહ કોણી જુઓ છો ?

શું હજુ સમય પાક્યો નથી પ્રાગટવાનો ?

આવે તુ પ્રેમ થકી સત્કાર તારો,

આ વખતે સંહારને સાથ લાવતો.

માનવતાદિન - પ્રજ્ઞાતારી

તા. ૭-૬-૧૯૬૮ સોમવાર

આજે સાતમી સપ્ટેમ્બર છે. સરકારશ્રીનો જન્મ દિવસ છે. આજે આનંદ, પરમથાનંદ, અને સર્વોચ્ચ આનંદ. બધાજ હૈયાં આજે હસે, ગાય, કુદે, નાયે તો કોઈ આસ્થ્યાર્થ નથી. આજે તો "હંસી ખુશી કી શામ" છે.

આ પ્રજ્ઞાતારી જે આપની સમલ રજુ થશે અને જેના દિવ્ય ઉત્તરો આપણાને પ્રાપ્ત થશે તે કેવળ પરમ અને આપણી વર્ષયાનું અંતર ઘટાડપાના પ્રયત્ન રૂપેજ છે. કંઈક મેળવીએ, કંઈક કાયમી વસાવી લઇએ એવો જ ભાવ સમાવિષ્ટ છે. આપણી આંપાધાપીઓ શાંત થઇ જાય, આપણા તાપ શમી જાય તથા આપણાને એક યા અન્ય રીતે પૂજ્યશ્રીના આશીર્વાદ પ્રાપ્ત થાય એવી લાગણી અનુભવું છું. પ્રજ્ઞાતારી આખરે તો પ્રાર્થના, કાલાવાલા અને શબ્દો થકી સાફ્ટાંગ પ્રશામ કરવા સિવાય અન્ય કંઈ નથી તે વિદીત ચાય. એક એક પ્રભ રજુ કરતી વેળાએ મારો "હું" રંક થઇને ઉભો રહે છે. અને ભરસભામાં ટોપી ઉતારતો રહે છે. આને ગૌરવની વાત કરી શકું.

પધારો સરકાર, વંદન આપને.

સરકાર હૃજર છે. ખુલ્લી છે ડિતાબ મારા જીવનની, વાંચી લો, સમજી લો, સ્વૃતિમાં મઢી લો. જીવનમાં ઉતારી લો. જેમ જેમ ડિતાબ વાંચતા જશો તેમ.તેમ આનંદમાં તરબોળ થઇ જાશો, કવચિત શંકા કુશંકા પરા જાગશો, અને કદાચ એવો સમય આવે કે એ ડિતાબના પાનાં શિર પર મૂકીને નાચવાનું મન પરા ચાય.

આવો રાજ કવિ,

રાજયોગીની ડિતાબના પાનાં ખોલો, જો એમાંથી ન સમજાયું હોય તો પ્રેમચી પૂછો. મારી હાટડીનો આતો રોજનો વેપાર છે.

સતીશ - ૧ "ફાટે પરા ફીટે નહી"

સૂત્ર લાવ્યા છો કયાંથી ?
ભરી રંગ પિયકારી,
આવ્યા છો કયાંથી ?
સખા કૃષણી,
સોબતે શું ચઢ્યા છો ?
કે લાગ્યો પછી,
રંગ અમને જતો ના !

વિવરણ :- કેટલાક રંગો ખાસ કરીને ઓઈલી રંગો જે કપડાં ઉપર લાગ્યા પછી જતા નથી. આખરે કપડું ફાટી પરા જાય છે. છતાંય "ફાટે પરા ફીટે નહી". ગુરુદેવને પ્રભ કર્યો છે કે, આવા રંગની પીયકારી ભરીને કયાંથી આવ્યા છો. કૃષણ તમારા મિત્ર છે. સંગનો રંગ લાગ્યો છે કે તમે તેમની પાસેથી

લાવ્યા છો? આધ્યાત્મિક ભગવો રંગ પણ આવો જ છે. આવો રંગ ભરેલી પીચકારી લઇને ગુરુદેવ જેવી હસ્તી જો આપરાને રંગ છાંટે, પછીથી એ રંગ કેમે કર્યો જાય ના. પછી તો જાણો કે “તું રંગાઈ જાને રંગમાં”.

રાજ - ૧ સંગનો રંગ લઇને જ આવ્યો

પ્રેભ રંગમાં રંગાયો

રંગ પીચકારી સાથમાં રાખ્યું

રંગાઈ જનારને ફાગ વસંતોના ચઢાવું.

વિવરણ :- મા ભગવતીનો ધવલ રંગ, તાત શીવજીનો રાખોડી રંગ અને સખા કૃષણનો કેસરીયો રંગ સાથે લઇને જ હું આ જગતમાં આવ્યો છું. વળી આ ત્રણેય રંગના મિત્રશાયી થતા ભગવા રંગથી, પ્રેમરંગથી સદાય રંગાયેલો જ રહું છું ભાવિકોને, ઉત્સુકોને, રંગાઈ જવાની ઇચ્છા ધરાવનાર ભક્તોને માટે હું રંગ પીચકારી સાથમાં જ રાખ્યું છું. અને જરૂર પડ્યે માનવજીવનની પાનખરને વસંતોનો નવો ફાગ ચઢાવવા પ્રયત્ન કરું છું.

સતીશ - ૨ નવે સૂત્રથી શીદ બાંધો છો, અમને ?

અધુરું હતું, પ્રત માનવતા, અમને ?

સંસાર બંધન શું ઓછાં છે, અમને ?

કે, નવાં બંધને બાંધી દો છો જ, અમને ?

વિવરણ :- પૂજ્ય ગુરુદેવે ઇધ્દની ફૂપા પામવા તથા સંસારમાં સુખ્યો અને શાંત જીવન ગુજરાવા માટે નવસૂત્રો અને માનવતા પ્રત, માનવજીતને આપ્યાં છે. પ્રેભ અતે કર્યો છે કે, આ સંસારરૂપી બંધન જીવને માટે શું ઓછું છે કે આ સૂત્રો, આ પ્રત રૂપો એક ઓર બંધન અમને પ્રદાન કરો છો? અમારે માટે તો આ એક નવું બંધન, નવી શિસ્ત, જીવન જીવવાનો કોઈક નવો શિરસ્તો બની જાય છે. કોઈક નવું જ અનુશાસન અમારા શિરે આવ્યું છે. તેમ જાગે છે.

રાજ - ૨ નથી બાંધવાં નવા બંધનોથી તમોને

તમો કર્મ બંધન સાથમાં લાવીયાં

વર્તમાન ને ભવિષ્યના સંસારને ઉજાપવા

ફરજ એટલી માર્ગદર્શક બની રહું

નવ સૂત્રો જીવન મુક્તિના દરવાજા

માનવતા પ્રત મુક્તિનું મેદાન

અરે ! ઉભયના આચરણ થકી

સંસાર ઉજ્જવળ ચાશો

જીવન ધન્ય ચાશો

ભવ બંધનમાંથી મુક્તિ મળશે.

વિવરણ :- મનુષ્ય કર્મબંધન લઇને જ જન્મે છે અને પ્રારબ્ધ રૂપે તે ભોગવતો જ રહે છે એટલે મારે કોઈ

નવા બંધનોથી મનુષ્યને બાંધવાનો નથી. પર્તમાન અને ભવિષ્યના સંસારને ઉજજવણ બનાવી શકાય અને કર્મ બંધનમાંથી મુક્ત રહી શકાય તે માટે મારી કરજ સમજુને માર્ગ દર્શન મેળવવા ઈચ્છા મુલાકાતીને હું ભવબંધનમાંથી મુક્તિ મેળવવાનો માર્ગ બતાવવા પ્રયત્ન કરું છું.

મેં સૂચયેલા નવસૂત્રો તો જીવન મુક્તિના દરવાજા છે. પ્રત્યેક સૂત્ર જીવનને મોકખાશ, હપવાશ અર્પ છે, પ્રત્યેક સૂત્રનું આચરણ જીવનને માયાના બંધનમાંથી મુક્ત કરશે. માનવતા ગ્રતનું આચરણ તો જીવન મુક્તિનું ખુલ્લું મેદાન છે. ઉભયના આચરણથી જીવન સદગુરુથી બનશે સંસારમાં સુખ, શાંતિ, સંતોષ સ્થપાશે. અહુમાં છુટશે અને કર્મ બંધનમાંથી મુક્ત થવાનો માર્ગ પણશે.

સતીશ - ૩ સંસારે સરસા રહો છો સદાતમૃ

પરંતુ દહીં-દૂધ સમ ન્યાય છે અમ

પગ ટેકવું બનેમાં શી રીતે હું ?

છે ન્યાય કોનો ? કોને કહો તમ ?

વિવરણ :- ગુરુદેવ ! આપતો એટલા સક્ષમ છો કે, સંસારમાં સંસારના ન્યાય-ત્રાંજવાં-કાટલાં અનુસાર રહો છો, અને છતાં પણ પરમની-માતાજીની સમક્ષ હરકાણે રહો છો. સંસાર અને પરમ એ બે વચ્ચે આપ પૂર્ણ વિવેક જ્ઞાનવી શકો છો. કારણ કે આપતો સ્વયં સ્પષ્ટ છો. આપને સંસારનો સ્પર્શ યતો નથી. અમારાથી તો બનેમાં એક સાથે પગ રાખવો શક્ય નથી બનતું. દહી અને દૂધ બનેમાં એક સાથે પગ કેવી રીતે રાખવો ? યાદ રહે કે દહી અને દૂધના ગુણધર્મો પાયામાંથી જ ઉત્તર અને દક્ષિણ ધૂવ સમ છે. જુદા છે. સંસારમાં રહીને ભક્તિ કરવી, પરમને પામવા, પરિશ્રમ કરવો દુર્ગમ છે. આ ન્યાય કોનો છે. કોને માટે છે. કોને સંભળાવો છો. સ્પષ્ટીકરણ કરવા વિનંતી.

રાજ - ૩ સંસાર, પરમનું સર્જન

દધિ મંથન સહાય કરતો રહું

ગોરસની મજા માણાતો રહું

પંચામૃત સદાય પીરસતો રહું

ક્ષમતા કેળવતા રહો

પંચામૃતનું પાન કરતા રહો

સંસારને નિરપેક્ષભાવે માણાતા રહો.

વિવરણ :- સંસાર પરમાત્માનું સર્જન છે. હું તો હંમેશાં સંસારના પ્રભ્યોને ઉકેલવાનો, સુલજવવાનો પ્રયત્ન કરતો રહું છું અને તેમાંથી ગોરસ સમ આનંદ, મસ્તીની મજા માણાતો રહું છું. સંસારના સારનું પંચામૃત માનવજીતને હંમેશાં પીરસતો જ રહું છું. આપ સર્વે પંચામૃતનું પાન કરવાની ક્ષમતા કેળવતા રહો અને સંસાર સાગરના વમણમાં અટવાયા વગર નિરપેક્ષ ભાવે સંસારના વિવિધ રસોના સારને માણાતા રહો, આનંદ કરતા રહો.

સતીશ - ૪ તમે પ્રેમ ઘેલા થઈને કરો છો
 દિવાની બે આંખોથી એક જ જુઓ છો
 જુઓ તો જુઓ માત સપણે ભલે પણ
 અમે ડાલ્ખા, દિવાના શાને કરો છો ?

વિવરણ :- ગુરુદેવ ! તમે તો માતના દિવ્ય પ્રેમના દિવાના છો. તમારી બંને આંખો માતાજી સિવાય અન્ય કંઈ જ જોતી નથી. ભલે આપ માતાજીને જ જુઓ, પરંતુ અમે સંસાર ડાલ્ખા, સંસારની વાત, ડાલ્ખા માણસોને પણ બહાર તમારી સાથે ખેંચી જઈને તમારી દિવાનગીમાં જબકોળી દે છો.

માતાજીના દિવ્ય પ્રેમની દિવાનગીમાં, અને તે ય ગુરુદેવની નીશામાં, સાનિધ્યમાં ગળાખૂડ થયા પછી નથી રહેતો સંસાર કે નથી રહેનું ડહાપણ. બુધીને વિદાય લીધા સિવાય છુટકો જ નથી થતો. શ્રદ્ધા, બુધીને વિદાય આપી દે છે. અને આપણો હાથ પકડીને માતની શરણાગતિમાં સોંપી દે છે.

રાજ - ૪ પાગલ પ્રેમી પરમનો રહું
 પરમની પસ્તીમાં પસ્ત રહું
 સેવા કાર્યોમાં વ્યસ્ત રહું
 પાગલોની જમાત જમાવતો રહું
 માનવતાના પંચે પ્રેરતો રહું
 આશિકોનું શ્રેય કરતો રહું.

વિવરણ :- પરમશક્તિ મા ભગવતીનો હું પાગલ પ્રેમી છું. હું માતાજીની દિવ્ય પસ્તીમાં પસ્ત રહી નિજાનંદમાં સદાય ભીજતો રહું છું. માતાજીએ સોંપેલ સેવાકાર્ય જ મારા જીવનનું ધ્યેય છે. મારા સાનિધ્યમાં આવતા વ્યસ્ત માનવીઓને પરમના પ્રેમમાં વ્યસ્ત કરવાનો હું સતત પ્રયત્ન કરું છું, અને એ રીતે પંચ ખૂલેલા પ્રવાસીઓને પરમના, ધાર્મિકતાના, ફરજના, નિષ્ઠાના, પુરુષાર્થના પંચે વાળીને માનવતા પ્રગટાવવાનો પ્રયત્ન કરતો રહું છું.

સતીશ - ૫ મળે કૃષા તો કેક કેવું છે એવું
 વગાડો ભલે વાંસળી પણ વને જઈ
 ભલે રાજ્યોગી, છતાં પણ છે બાળ
 ભલે નાચે એ, પણ નચાવે છે અમને

વિવરણ :- સદભાગ્યે જો કૃષાનો બેટો થઈ જાય તો કહેવું છે કે, ભલે તે વાંસળી વગાડો પરંતુ વનમાં જઈને અહીં, વસ્તીમાં નહિં અમારા સદગુરુ રાજ્યોગીજી ભલે છે પરંતુ હજુ બાળ છે. - બાળક છે. બંસરીના નાંદે તેઓશ્રી નાચી ઉઠે છે અને સાથે સાથે અમે, તેમના ભક્તોને પણ નચાવે છે.

સદગુરુ પરમ યોગી છે, બાળયોગી છે માતયોગી છે પરંતુ ભક્ત ભાવમાં બાળસહજ સંપૂર્ણ નિર્દોષતા ધરાવે છે. તેમના પણે સંપૂર્ણ પારદર્શકતા છે. બંસરી અને તેય કૃષાની બંસરી તો દિવ્ય પ્રેમના આલાપની પૂરેપૂરી ઘોતક છે. તેનો સૂર બ્રહ્મનાદ છે. કોઈપણ હૃદય જો નાચી ઉઠે તો આ તો રાજ્યોગીનું હૃદય છે. એટલે નાચી ઉઠવું અતિશય સ્વામાવિક છે. બાળ સ્વભાવ છે કે, એ કરે તેમ

બીજાએ કરવું.

નૃત્ય એટલે કેવળ પ્રેમ-આનંદ-ખુશીનું પ્રગટીકરણ. સંસારના સથળા ભાવોનું વિસ્મરણ. અમે, તેમના ભક્તોને પણ આ સેહના સૂરામાં તેઓ ભેણવી હે છે. તેમના આવા દર્શનથી અમે જાતને-સ્વને ભૂલી જઈએ છીએ. અને "સબ સાથ રાજ્યોગી" થઈ જઈએ છીએ.

મીરાં અને ફુલા, મીરાં અને ભક્તિ, મીરાં અને સંસાર, શી ખબર શું છે? એ નાચે છે, અમને નચાવે છે.

રાજ - ૫ જો ફુલા જાય વનમાં,
વન બને વૃદ્ધાવન,
વાંસળીના સૂર છેડાતા રહે,
બ્રહ્મનાદ મુંજતો રહે,
બ્રહ્માંડ ડોલતું રહે,
બાળ રાજ્યોગી જમાવે જો રંગત,
ભક્તો સ્વયમ્ભુ નાચી ઉઠે, ગૂમી ઉઠે,
નિજાનંદમાં દૂબતા રહે.

વિવરણ :- શ્રી ફુલાને વાંસળી વગાડવા વનમાં જવાનું કહેવામાં આવેતો વન સ્વયમ્ભુ વૃદ્ધાવન બની જાય. વાંસળીના સૂર છેડાતાં જ બ્રહ્મનાદ ગુંજુ ઉઠે અને અભિલ બ્રહ્માંડ ડોલતું થઈ જાય.

બાળ રાજ્યોગી જો આવી કોઈ રાસ, ગરબા કે ધૂતની રંગત જમાવે તો ભક્તોનાં દિલ ડોલવા લાગે, સ્વયમ્ભુ નાચી ઉઠે, ગૂમી ઉઠે, બાળ રાજ્યોગીની વિવિધ મુદ્રાઓ, ચેષ્ટાઓને મારાતા રહે નિજાનંદની મસ્તી અનુભવતા રહે.

સતીશ - ૬ હોતો નથી વરસાદ પણ ભીજાઈ જાઉ છું.

દેખઈ જ તમને હું રીતાઈ જાઉ છું.
ગુનેગાર છું છતાં રંગે હાથના હજુ
લીધી ક્ષમા પછી વધાઈ ખાઉ છું.
કે'શો તમારી આ "ક્ષમા"ની વ્યાખ્યા
કે શરાફતનો એકડો
કયમ ઘૂંટાવી જાઉ છું.

વિવરણ :- બીજી બાદલ બરસાત - વરસાના અસ્તિત્વ સિવાય ભીજાઈ જવું - તેમના દર્શન માત્રથી રીતાઈ જવું આ ઘટના તો પરમના અવતારીને શાણે જાય છે. કોઈ વિરલ હસ્તીના દર્શનથી આ હકીકત ઘટી શકે, અન્યથા નહીં. રાજ્યોગી આવો હસ્તી છે.

તેમના સાનિધ્યમાં આવનાગાઓમાં નો હું મારા કર્માની સજાઓનો ભોગવટો કરતો હું તેમને નમું છું ત્યારે છુટકારા માટેજ, મારા વંદન હોય છે. જગત ભલે મને વંદન કરતો દેખે છે, પણ હું તો મારી ગુનાહિતતા રજુ કરીને ક્ષમા યાચના જ કરતો હોઉં છું. રાજ્યોગી નિશ્ચિંત પણ તોય ક્ષમા આપે છે.

આશિવાદ આપે છે. જેમ સર્વને આપે છે તેમ મને પણ. તેમનું હૃદય કેમ કથા આપી દે છે? કેમ હું આ રીતે પછીથી જગતની પાસે 'શરીર' હોવાનો દાવો કરી શકું છું. હું નિર્દોષ કેમ જાહેર થઈ જાઉં છું?

રાજ - ૬ આ ઈમારત માતની મૂડી

ધરી લેટ જગ કલ્યાસ કાજે
ચળકાટ અર્થે અસલી હીરો જગતને
નમન થાયે, આશીષ મળી જાયે
ભીજાઈ જશો, પ્રેમ વર્ષામાં, દૂસુલ થાશો.

વિવરણ : રાજયોગી રૂપી ઈમારત પરમશક્તિ મા ભગવતીની મિલકત છે. જગતના કલ્યાસ અર્થે જગતને લેટ આપી છે.

જગતના અજ્ઞાન, અંધગ્રધ્યા, કુરિવાજો રૂપી અંધકારને વિદારી, નવા કાંતિકારી વિચારોની નવાજોશ કરે છે, પ્રેમથી સહિયારો આપે છે, માર્ગદર્શન આપે છે.

તેમને મનથી નમન થઈ જાય તો પણ આશીષ મળી જશો, તેમના નિર્દોષ પ્રેમમાં તમે ભીજાઈ જશો, સંતોષ અને શાંતિ અનુભવશો.

સતીશ - ૭ જીવો છો જે તમે, કશાભરતો આપશો?
બોલો છો તે બધું, રતિભર તો આપશો?
વંદન કરું બે હાય, જોડી જો આપશો.
ભલે પછીના કંઈ જ મને તો આપશો.

વિવરણ :- જે ખ્યાલથી જે ભાવથી, જે અંત:કરણથી જે બુધ્ય-હૃદયના સુમેળથી આપ આપના જીવતરને આગળ ને આગળ ધપાવી રહ્યા છો તે ભાવ, તે જીવન-ભાવ મને માત્ર એક કશા માટે પરા આપશો? તમે જે કંઈ બોલો છો-બુધ્યની ગળણીમાં ગળાયા વિનાનું, કંઈ પણ પાસ લાગ્યા વિનાનું - એટલે કું હૃદયની વાણી - તે વજનમાંથી મને માત્ર રતિભાર આપશો? અને ત્રીજી વાત એવી છે કે -મારે વંદન કરવા છે તો મારા બે હાય તમે જોડી બતાવશો? મને તો જોડતાં આવડતા નથી. અર્થાત મને ભક્તિ શીખવશો? બસ આટલું કરશો પછી કંઈ નહિં માગું. અહીં જીવન એટલે માત્ર શ્વાસ્થોશ્વાસ - ના ધબકારાથી ચાલતું શરીર યંત્ર નહિં કે સસારના હક્કું-ફરજીઓ બજાવવાના હિસાબ કિટાબ નહિં.

રાજ - ૭ માંગો નહિં, મળી જશો.

રતિભાર નહિં, જામ છલકાઈ જશો.
ઉઘાડી રાખજો બારી,
પ્રવેશ કરશે રાજયોગી ,
નમન દીલથી થઈ જશો.

વિવરણ - પરમાત્મા પાસે, સંત કે સદગુરુ પાસે સાચા ભક્તો કે શિષ્યોએ કંઈ માંગવું જ ન પડે એ તો દિલના દિલાવર અને સિદ્ધિઓના સોદાગર હોય છે સાચી જરૂરિયાત તો તે મનમરીને સંતોષે છે.

તમારા અંતરના દરવાજા, હંમેશાં ખુલ્લા રાખજો, રાજયોગીનો પ્રવેશ તમારા દિલના

દરવાજમાં થઈ જશે, પછી તો તમારે નમનના શિષ્ટાચારની જરૂર નહિં પડે. મનથી આપોઆપ નમી પડશે.

સતીશ -૮ કહે માત, મધૂર છો આપ તેના
અગર છે પીંછા અમ, અમે પણ છે તેના,
ટહુકો ભલે આપ, પણ છે કંઈય અમ,
કણા વીરા નર્તન, કરે મોર કોના?

વિવરણ :- માતાજી રાજયોગીને મોર તરીકે સંબોધે છે. રાજયોગી મોતાના ભક્તોને પીંછા તરીકે ઓળખે છે. જો મોર માતાજીનો છે તો પીંછા પણ માતાજીનાં જ છે. રાજયોગી પોતાની વાણી કારા-ટહુકા કાર માતાજીની વાણી બોલે છે. કણા વિહોણો ટહુકો હોતો નથી. પીંછા વિહોણો કણા હોતી નથી, માટે પીંછા વિહોણો કણા હોતી નથી, માટે પીંછાવિહોણા મોરની કલ્યના કરવી મુશ્કેલ છે.

ગુરુદેવ આપનું અને માતનું મિલન જ્યારે પણ થાય છે, જ્યાં પણ થઈ જાય છે, જેવું પણ થાય છે, આવું હરવખતે થયા કરે છે. આપતો માતના મધૂર છો, માતાજીને મળીને, નીરખીને આપનો મનમોર કણા કરીને નાચી ઉઠે છે. આનંદના અતિરેકમાં જગતની સુધબુધ નથી રહેતી. તો આવા પ્રસંગે - આ પ્રસંગે માની હાજરીમાં કણા કરતાં, પીંછા હાજર હોય છે? પીંછે મોર રણિયામણો-એવો કહેવત યાદ આવી જાય છે. કણા વગર મોરના નર્તનની શોભા કઈ રીતે હોય? અને પીંછા વગર કણા ના હોય!

રાજ -૮ મોર હું માતના મનતસ્થો,
પીંછા થકી શોભી રહું,
શિરે ઘરી કલગી,
સ્નેહ, સેવા, સમર્પણતસી,
વાતસ્ય માતનું માણસો રહું,
અસ્તિસ્વને વિસરી જાઉ.

વિવરણ :- હું તો માતાજીના મનનો મોરલો છું અને પીંછા થકી જ મોર શોભે. મોર એ સરસ્યતી, વિદ્યા, જ્ઞાનનું વાહન છે. મોરની પીઠ પર જગતના ઝંકોને સુલજાવવાના જ્ઞાન, સમજનું વહન-ભાર મૂકવામાં આવ્યું છે.

સ્નેહ, સેવા અને સમર્પણની કલગી શિર પર ઘરીને આ જ્ઞાનનું માતનો મોરલો-રાજયોગી વહન કરે છે, માતાજી જ્યારે પ્રત્યક્ષ મળે ત્યારે તો હું બાળસહજ તેમનું માતૃવાતસ્ય માણસો રહું છું. "હું" હું નથી રહેતો 'તું' માં (માતાજીમાં) ભળી જાઉં છું સમસ્ત અસ્તિત્વ વિસરાઈ જાય છે પરંતુ મોર હોય એટલે પીંછા તો હાજર હોય એટલે અખંડ મોર પીંછા સહિત "મા" માં ખોવાઈ જાય છે.

સતીશ -૯ લાગે છે કેકવાર
ભોગવું સાનિધ્ય કે સમાઈ જાઉ,
કરું કેમ, કેમ કે,
તમારાથી કમાઈ જાઉ.
વિચારનેથી વાચા કર્યાં મળે છે હજુ?
એવું તો નથી, આજ તમે જ અમારામાં ખોવાઈ જાવ!

વિવરણા :- તમારી યાદ આવતાં, તમારું દર્શન કરતાં, તમારું સ્મરણ કરતાં, તમારી નિશ્ચા મળતાં કે સાનિધ્ય થતાં કંઈકવાર એવું થયા કરે છે કે, સાત્રિધ્ય મારણા કરું કે સારોને સારો - આપો ને આપો કશું જ બચ્યા વગર તમારા -માં સમાઈ જાઉ -પરિવર્તિત થઈ જાઉ. કોઈ અસ્તિત્વ મારું રહે નહીં, હું કેમ કેમ, કરું કે તમારાથી આવી કમાણી મને મળી જાય. આતો મારા વિચારો છે -વાણી -વર્તન કંઈક દૂર છે, પરંતુ હા, મારા આ વિચારો ના સમયે જ આપનો પ્રતિભાવ મળી રહ્યો છે કે આપ જ કરુણા કરીને અમારા બધામાં બિરાજમાન થાવ છે. આપની આ નિર્બંજ ફુપા છે. અમારા ગુણદોષોની તપાસણી -ચકાસણી વિનાની.

આજે તો આપનો જન્મ દિવસ છે સરકાર!

રાજ -૯ સાનિધ્ય મેળવવા શૂરવીર બનવું પડે,
સમાઈ જવા અસ્તિત્વ ઓગાળવું પડે.
રટણ કરો અહનિશા, રગ રગમાં વ્યાપી જઈશા,
સજાવો હૃદય મંદિરને સ્થાન ગ્રહણ કરી લઈશા.

વિવરણા :- સંતનું સાનિધ્ય મેળવવા, સમય ફાળવવો પડે, શૂરવીર બનવું પડે, સંતના જ્ઞાનને, શક્તિને, સિદ્ધિઓને શીખવા, સમજવા અને આત્મસાત કરવા માટે દ્રદ્ર મનોબળ, કેળવવું પડે, શિસ્તબધ્ય થવું પડે. સતત સાનિધ્ય કેળવવાથી કદાચ સંતનું સામર્થ્ય પામી શકાય. જારી શકાય. સંતના વાણી, વર્તન, વિચારમાં એકરૂપ થઈ જવા માટે તેમની પ્રત્યેક ચેષ્ટાઓને સમજવા માટે, તેમના અસ્તિત્વમાં સમાઈ જવા માટે તમારો અહુમું અગાળો કરવો પડે, અસ્તિત્વને ઓગાળી દેવું પડે.

સંતના આદેશો અને આદર્શોનું સતત સ્મરણ કર્યા કરવાથી તે તમારી રગેરગમાં વ્યાપી જશે. તમારું હૃદય મંદિર પ્રેમના પુષ્યોથી આચ્છાદિત કરી દેશો તો, તે તે હૃદયમંદિરમાં સંત, સદ્ગુરુ, સ્વયમ્ભુ સ્થાન ગ્રહણ કરી લેશો.

સતીશ -૧૦ શીખા શીર પર, ધોતી દીલી શરીરે,
દીલું દીધ છે, ગોપી ચંદન કપાણે,
વળી બાહુ બતે ઉપર ભર્યું ભાણું,
વીઠયું સર્પ સમ, કંદે રૂદ્રાક્ષ જાણું,
છ છાબડી હસ્ત પુષ્પે ભરેલી,
સકળ શાસ્ત્ર લઈ ચાલે છે અલબેલી,
ફક્ત તા બે હોઠો ઉપર "રામ" ભાણું
ફરે ફેર કુંદડી જ ભક્તિ નિહાણું,
સનાતન છે વાતો આ અમ થી પુરાણી,
રઘુકૂળ રીત સદા ચલી આઈ,
કહો રાજ! ભક્તિ નવી કઈ નિહાણી?
(કે) મશાલો ધૂવડને પરી શત ટાણી?

વિવરણ :- ધર્મની પુરાણી વ્યાખ્યા, ધર્મની સમજણા વિષેનું આ સનાતન -સંક્ષિપ્ત શબ્દચિત્ર પ્રસ્તુત છે. ભૌતિક કિયાકાંડ -માંજ ધર્મનું ભક્તિનું સમાપન થઈ જાય છે. એવો એક ચાલ્યો આવતો ભાવ છે -ભાગ છે. ખરેખર આ તો કિયા માત્ર છે, શ્રમ છે, દેખાવ છે.

ભક્તિ કે ધર્મની સાચે બહુ જ ઓછું સગપણ ધરાવે છે. આ કિયા માત્ર ચાંત્રિક છે. તમે ચાલ્યા જ કરો છો, પરંતુ રસ્તો કપાતો નથી તમારા પગ ત્યાંતા ત્યાંજ. ફક્ત ડાબો-જમણો-લેકટ-રાઈટ કર્યા કરે છે. તમને કિયાનો થાક જરૂર લાગે છે.

રાજ્યોગીજીતો આધ્યાત્મિક આકાશના રીસર્ચ-સ્કોલર છે-વૈજ્ઞાનિક છે. કાંતિને પળોપળે આદ્વાહન કરે છે. કહો રાજ ! તમારી ભક્તિની રીત, ધરો તમારી મશાલ, અમે તો ધૂવડ છીએ.

૨૪ -૧૦ ભક્તિની રીત મારી ન્યારી

નથી હોતી કશી ઔપચારિકતા
પરબ છે માત, તાત, બંધુ ને ભરથાર
નિભાવું એ નાતો પૂરા ભાવથી
ભાવનાની ભાગીદારી સતત વહાવું,
પ્રેમના પુષ્યોની માણા અહનિશ ગુંઘાં કરું,
હદ્ય સિંહાસન પર સદાય બિરાજુત કરું.
નથી માનતો પરબને મુજબી અણગો જરીએ.

વિવરણ :- ભક્તિ કરવાની મારી રીત ન્યારી છે. એમાં કોઈ જાતની ઔપચારિકતા કે શિષ્ટાચાર નથી હોતાં. પરમાત્માને આપણે આત્મિય માતા, પિતા, બંધુ કે પતિ ગણીએ તો તેમની સાચે દિલચી સગપણ હોય અને આવો અંગત કુટુંબીજનનો નાતો પૂરા ભાવથી નિભાવવો જોઈએ. પરમાત્માની ભક્તિમાં, સતત સ્મરણમાં નિર્મણ ખળખળ વહેતી ભાગીરથી (ગંગા) જેવો ભાવ સતત વહેતો રાખવો જોઈએ. પુષ્યોની કુમારા, મીઠાશ, સુવાસ સદા ય પ્રેમમાં વત્તાતી હોવી જોઈએ. પરમાત્માને સદાય હદ્ય સિંહાસન પર બિરાજમાન રાખીએ, સતત સ્મરણ, સાનિધ્ય રાખીએ તો પરમાત્માને શોધવા, ક્યાંય જવું નહિ પડે કે કોઈ ઔપચારિકતા, શિષ્ટાચાર દાખવવા નહિ પડે.

સતીશ -૧૧ ચંદ્ર વૃણ્યિકનો જ્યાં નભે ત્યાં,
પડયું નામ નરેન્દ્ર થી બાળ શોભે.
નથી એટલું ફૂળ સંસાર શોભે,
દવે નામથી સારી સરકાર શોભે.
મણ્યા માત અણસાર, ગર્દ કીર્તિ મોભે,
જગત મુછતું શાસ્ત્રીજુ ક્યાં છે? શોધે,
વદ્યા વેદ છે, પરખલ ત્રેલોકે,
ગુરુદેવમાં દેવ ત્રણોય શોભે.
મુજબાળ ઉચ્ચારતાં હોઠ હરપે.

મધૂર માતની આંખે આંસુડાં સરકે,
સંબોધનો માત કહેતાંજ રીજે
ને ભક્તના ભાવ ભીતર ભીજે.
છો સત્ય, સરકાર સતીશ ના તમ,
મુકી શીશ ચરણો નથન બેઉ ભીજે.
વિવિધ પૂર્ણ નામે જગત સારું જપતું
કહો રાજ! સૌથી અધિક નામ ગમતું ?

વિવરણ :- પ્રત્યેક કુટુંબમાં નવજાત શિશુનાં સામાન્ય રીતે બે નામો હોય છે. એકતો હુલામણું નામ અને બીજું નામ જન્માકાર પ્રમાણે. જે રાશિનો ચંદ્ર કુંડળીમાં હોય તે અનુસાર નામથી તેને ઓળખવામાં આવે છે.

ગુરુદેવ પણ આખરે તો આ અવનિ ઉપર આવ્યા છે. એટલે તે અપવાદ તરીકે રહ્યા નથી. તેમના જન્મ ચંદ્ર અનુસાર તેમનું નામ "નરેન્દ્રભાઈ" છે અને પછીઠો કમશ: એકમાંથી અનેક નામો ઉમેરતાં જાય છે..કામથકી, કીર્તિ થકી અને દિવ્ય માતના વિવિધ-હાલસોયાં સંબોધનો થકી. યાદ રહે માતા પરસનબા પણ તેઓશ્રીને "મારો રાજ" કહીને બરડો પસવારતાં વહાલ કરી લે છે. આવાં કેટલાંક નામો - સંબોધનો વિશેષરણોનો ઉલ્લેખ પ્રત્યે પંજિતઓમાં કરેલ છે.

ગુરુદેવને પ્રશ્ન કર્યો છે કે તેમને સૌથી વધુ પ્રિય ક્યું નામ છે?

ગુરુદેવ તો યોગી છે. તેમને અહીંની કાંઈ લેવા દેવા નથી. તેમને નામ, સાચે સંબંધ નથી કામ સાચે સંબંધ છે. શેક્સપિયર કહે છે. "What is there in a name?"

રાજ - ૧૧ કાર્યો થકી નામ બોલે,
રહ્યો અલગારી, અલગ નામો બોલે.
માતના હોઠ પર જે નામ રમતું
તે નામ મુજને અદકેરું ગમતું.

વિવરણ :- મનુષ્યના કાર્યો થકી જ તેનું નામ, બોલાય, મારા વિવિધ નામનું પણ તે પ્રમાણે જ છે. કોઈ સ્વામીજી, શાસ્ત્રીજી, દાદા, બાપા, ગુરુજી, વિગેરે ભાવથી સંબોધે માતાજી જુદાજુદા પ્રસંગે જે જે નામથી મને સંબોધે છે તે નામ જ મને વધારે ગમે છે. બાકી તો ભાવિકો જે ભાવથી મને યાદ કરે તે ભાવ મને ગમી જાય, સ્યારી જાય.

સતીશ - ૧૨. પેસું જીવન મંદિરે કઈ રીતે હું?
છે દાર અગણિતને જાણું શું હું?
કહેશો મને, જાણીતું છે તમારું,
પછી ચાય ના, દ્વાર ન હોતું એ મારું.

વિવરણ :- જીવન પણ એક મંદિર છે. તેને અસંખ્ય દાર છે. કયા દારેથી પ્રવેશાંતું તે જીવને માટે તકલીફ રૂપ છે. ગુરુદેવ માટે આ વાત આસાન છે, જાણીતા છે. તેઓશ્રી જે કોઈ દારે આપણાને લઈ જાય તેમાંજ આપણું શ્રેય છે. તેમના વિના, જરૂર હકીકત એવી બને કે -

"દાર ન હોતું એ પાડું" અને જન્મો ફર્યા કરવું પડે.

૨૧ - ૧૨ પ્રવેશવા જીવન મંદિરમાં

શોધો શ્રદ્ધાનું દાર

ઓંગવો પડશે શરણાગતિનો ઉબર

વગાડવો પડશે ઉપાસનાનો ઘંટારવ

અર્પણ કરવા પડે પ્રેમના પુષ્પો

(ત્યારે જ) નિજ મંદિરના દાર ખુલશે.

વિવરણ :- જીવન મંદિરમાં પ્રવેશ કરવા પાટે શ્રદ્ધાનું દાર શોધવું પડશે. શ્રદ્ધાના દારમાં પ્રવેશ થયા પછી શરણાગતિનો ઉબર ઓંગવો પડે, ઉપાસનાનો ઘંટારવ કરવો પડે, પ્રેમના પુષ્પો અર્પણ કરવા પડે ત્યારે જ નિજ મંદિરના દાર ખુલે. શ્રદ્ધા, શરણાગતિ અને ઉપાસનાની સાચે પ્રેમ ભરેલું હૃદય હોય તો જ જીવન મંદિરના દારમાં પ્રવેશ મળી શકે, પ્રવેશ થઈ શકે.

ॐ મા ॐ

“વાચ્યા - એક પ્રેતની”

“ પૂજ્ય ગુરુદેવની સાતમી કેષુઆરીની પ્રેતાત્મા પુષ્ટિ યાત્રાના સંદર્ભમાં પુષ્ટિ પામેલા પ્રેતની કાલ્યનિક વાચા ”

હેમંત ઉપાધ્યાય ૭-૩-૮૮

મૃત થયાં રાહ પર તોય આજે અમને અમૃત મળ્યાં,
યોગી શોધ્યાં મહી જીવનમાં ક્યારેય, તો રાજ્યોગી આવો મળ્યાં,
કર્મનું જીવન એવું કે રસ્તામાં યમદૂત આવો મળ્યા,
ગંગાજળ પામ્યાં નહિ તો ગાયત્રીગંગામાં આવો ભળો ગયાં....

ચરણ આપનાં સ્પર્શ્યાં નહિ તોય શરણ તમારાં પામ્યો ગયાં,
શ્રદ્ધા કદી રાખી નહી તોય, આજ તમને શરણાગત થઈ ગયાં.
હિસાબ ચિત્રગુપ્તના હુંડી તમારી એકથી ચુકવાઈ ગયાં,
ધર્મ અમારો ગમે તે હોય, માનવધર્મ તમે બજાવો ગયાં....

વંદન કર્યા નથી અમે તોય આશિષ તમે આપો ગયાં,
મળ્યાં નથી ક્યારેય જીવનમાં તોય જન્મોજન્મ આપનાં થઈ ગયાં,
શ્રાદ્ધ સગાંઓનું પહોંચું નહી, તો પુષ્ટિ તમે આપો ગયાં,
આપ પધાર્યા અમારા મરણસ્થળે, ને અમે ફૂટિર જોઈ ગયાં....

પ્રાર્થના અમ સૌ પ્રેતાત્માઓની, રચો દરબાર અમારો,
સંગ માત તમે રહીને, કરો ઉધ્યાર અમારો, કરો ઉધ્યાર અમારો....

ॐ મા ॐ

શિવરાત્રી

તા. ૧૪-૨-૮૮ રવિવારે શિવરાત્રીનો પાવનકારી દિવસ હતો. શ્રદ્ધાકુટિરનું પ્રાંગણ સાંજે પાંય વાગ્યાથી ભાવિકોથી ઉભરાઈ રહ્યું હતું. શિવરાત્રી ઉત્સવની ઉજવણીનો ઉત્સાહ સૌના મુખ પર વરતાતો હતો. કુટિરમાં આલસાદક સુવાસ વર્તાતી હતી. સાંજે છ વાગે પૂજ્ય રાજ્યોગીજી કુટીરમાં પદ્ધાર્યા, ભક્તોએ જ્ય જ્યકાર કરી અભિવાદન કર્યું. ગાયક પરિવારે "ॐ નમઃ શિવાય" ની પૂન સાચે પ્રોગ્રામની શરૂઆત કરી, પ્રસંગને અનુરૂપ શિવજીના ભજનો ગવાયાં. રાજકબિ સતીશભાઈ અને પૂજ્ય ગુરુદેવ રાજ્યોગી દારા પ્રભોતરી થઇ. પૂજ્યશ્રીએ ઉત્સવની ઉજવણીની યથાર્થતા સમજાવી. સાત્ચિકતાના કેત્રમાં આગળ વધવાનો આપણો પુરુષાર્થ ચાલુ જ રાખવાની શીખ આપી, મનનીય ઉપદેશ આપ્યો.

શ્રી મુંજાલભાઈના માર્ગદર્શન હેઠળ શ્રી કમલભાઈએ શિવાનંદ નૃત્ય - શિવજીનું આનંદ તાડવ બહુ જ ભાવવાહી શેલીમાં કર્યું હતું. પ્રોગ્રામની પૂર્ણાંહૃતિ પરમશક્તિ મંત્રજાપ અને પરમશક્તિની આરતીથી કરવામાં આવી હતી. પૂજ્યશ્રીનો ઉપદેશ અને પ્રભોતરી આ સાચે પ્રસ્તુત કરી છે.

સાત્ચિકતાના ક્ષેત્રમાં આગળ વધીએ

તા. ૧૪-૨-૮૮
રાજ્યોગી નરેન્દ્રજી

શિવ પરમાત્માના ઘારા બાળકો,

આજે શિવરાત્રી છે. વર્ષોવર્ષ શિવજીની પૂજા, ઉપવાસ, શિવમહિમ: સ્તોત્રનો પાઠ, શ્રવણ, દૂરી અભિષેક એમ વિવિધ રીતે શ્રદ્ધાળુઓ આ પર્વને ઉજવે છે. આ એક યાંત્રિક પ્રક્રિયા વારેસાગત રીતે ઉજવાતી રહે છે.

અજ્ઞાન, અંધશ્રદ્ધા, અસાત્ચિકતા અને અનીતિથી ધેરાયેરા સમાજને જ્ઞાન, શ્રદ્ધા અને સત્યના પંચે વાગ્યવાનો આપણો પુરુષાર્થ અને પ્રયત્ન ચાલુ જ રહેશે તો જ આ પર્વની આપણી ઉજવણી સાર્થક ગરણી શકાશે.

સ્વ અને સમાજમાં પરિવર્તન લાવવું હોય તો પ્રયત્ન તો વ્યક્તિએ પોતે સદ્ગુરૂઓચી વિભૂષિત ચંદું પડે, અને પોતાના આત્મબળને મજબૂત કરવું પડે. નવસૂત્રોનું આચરણ, માનવતાબ્રતનું પાલન, મન, વચન, કર્મની પવિત્રતા અને સતત મંત્રજાપથી આપણા આત્મબાબુ વ્યક્તિત્વને પવિત્ર બનાવવાનો અવિરત પ્રયત્ન અને પુરુષાર્થ ચાલુ રાખવાનો છે આપણું કાર્ય અન્યને માટે કલ્યાણકારી, આનંદમય બનયું જોઈએ. નિ:સ્વાર્થ સેવામાં સમર્પિત ચંદ જવું જોઈએ.

આવા પવિત્ર અને સેવાભાવી જીવોને શિવ પરમાત્મા અપનાવી લે છે અને પોતાના પ્રીતિપાત્ર બનાવી દે છે.

સાત્ચિકતાના કેત્રમાં આગળ વધવાનો આપણો પુરુષાર્થ ચાલુ જ રાખજો. મારા આપ સર્વેને આશીર્વાદ છે.

ॐ મા ઔ

શિવસાગ્રી પ્રશ્નોત્તરી

શિવ રાત્રિ - ૧

“ શિવજી પુછું, રાત છો? આપ ક્યારે ?
 જ્યાં આપ ક્યાં દિન છે લારે લારે
 કેલાસના કહેણા શાને સ્વીકારું?
 “શ્રદ્ધા” તરા આપ આવ્યા છો વારે ”.

સતીશ - ૧ નથી ચંદ કે સૂર્યમાં તેજ, એ છે, નથી વાયુના અગ્નિની જાળ એ છે,
 પ્રસ્થાન છે, પાછું વળવાનું ના છે, તે ધામ હે પાર્થ! મારું જ એ છે.
 કહો ! સદગુરું, બાળ, હે રાજ્યોગી! શાંકું નહિં, માતના બાળયોગી
 (કહો) સખા ફૃષ્ટા સમ, આપનું ધામ ક્યાં છે?

વિવરણ : શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતામાં ફૃષ્ટાજુન સંવાદે શ્રી ફૃષ્ટાપાર્થને યોગવટ કરે છે કે હું તારો સર્ગો ફોઈનો દીકરો કે સારથિ નથી, પરંતુ મારું ધામ તો તે છે જ્યાં ચંદ, સૂર્ય નું તેજ ઝગમગતાં નથી, નથી ત્યાં વાયુનો વીંજણો કે નથી ત્યાં અગ્નિ-ત્યાં સ્વયં હું અને મારો જ પ્રાકશ - તેજ પ્રવર્તે છે. ત્યાં હું સિવાય અન્ય કંઈ નથી. આવા મારા પરમ ધામમાં જીવ મારે ગયાપછી પાછું ફરવાનું રહેતું નથી.

હે બાળ ! હે રાજ્યોગી ! સખા - મિત્ર ફૃષ્ટાનું ધામતો આવું છે! આપનું અસલી કયું અને કેવું ધામ છે?

રાજ - ૧ હું છું માનવબાળ ધરાતણો
 મયુરબાલ માતના મનતણો
 શિસ્તબધ્ય સૈનિક દિવ્ય સેનાપતિતણો
 સદગુરુ છું ભાવિકોના ભાવજગતનો
 સ્વાન મારું તમારી શ્રદ્ધામાં
 ધામ મારું ભાવિકોનું ભાવજગત

વિવરણ : હું તો આ પૃથ્વીપર માનવબાળ તરીકે દવેકુળમાં જન્યો છું. પરમશક્તિ માં ભગવતીની પ્રેરણા અને ઈચ્છાથી જ મારું અસ્તિત્વ વિકસી રહ્યું છે. પરમશક્તિ માં ભગવતીના મનનો હું મયુરબાળ છું, અને શિસ્તબધ્ય સૈનિક બની માતાજીના આદેશનું પાલન કરું છું.

ભાવિક ભક્તોની ભાવનામાં હું સદગુરુ સ્વરૂપે વિઘ્નમાન છું મારું સ્વન ભાવિકોની મારી પ્રત્યેની શ્રદ્ધામાં છે: મારું ધામ, નિવાસ ભાવિકોનું ભાવજગત છે. મને જે શ્રદ્ધાથી યાદ કરે ત્યાં મારી દાજરી, ઉપસ્થિતિ વરતાય છે.

રાજ - ૨ શીતળ નિર્મણ પ્રેમજરણું
 અવિરત વહે માત-તાતના હદ્ય હિમાલયેથી
 વારસએ દિવ્ય માતતાતતણો.

પ્રેમરસ વહે મુજ રંગોરગમાં,
ધરા પર વહાવી રહ્યો.
પ્રેમરસની એ પાવનગંગા
તૃષાધીપાવો, પ્રેમરસનું પાન કરો
ખાલી પણાને ભરી દો, જીવન ધન્ય થાશો.

વિવરણ : માત-તાત-શક્તિના હૃદય હિમાલયેથી શીતળ નિર્મણ પ્રેમનું ઝરણું અવિરત વહેતું રહે છે. દિવ્ય માતપિતાના પારસ તરીકે તેમના દિવ્ય પ્રેમરસનું ઝરણું મારી રંગોરગમાં વહી રહ્યું છે.

માનવ સેવાના કાર્યક્ષમાં આ પ્રેમરસની પાવનગંગાને હું વહાવી, તૃષાતુર, દુઃખ, અશાન્તિમાં ઘેરાયેલા માનવોને પ્રેમરસથી ભીજવી દઉં છું શાન્તિનો અનુભવ કરાવવા, હળવાશ અનુભવવા પ્રયત્ન કરું છું.

આપ સર્વે આવો, પ્રેમરસનું પાન કરો, તમારા જીવનના ખાલીપાને ભરીદો અને ધન્યતાનો અનુભવ કરો.

સતીશ - ૨ પૂજારી તમે પ્રેમના છો કુવારા,
થનક થૈ - મધૂર માતના છો દુલારા.
પીધા છે તમે પ્રેમના કેવા ખાલા?
કે, પ્રેમી, પરંતુ અમે નિત્ય ઠાલા!

વિવરણ : તમે સરકાર! તો પ્રેમના કુવારા છો. તમને પ્રેમ-સકલ્ય સિવાય તમને કંઈ સ્વીકાર્ય નથી. તમે દિવ્ય બાળ છો તમારું સારું ય અસ્તિત્વ પ્રેમમય છે. તો પ્રશ્ન ચાય છે કે તમે કયા પ્રેમના ખાલા પીધા છે? તમે કેવા પ્રેમનું સયાગત - સ્વીકાર કર્યો છે? પ્રેમની તમારી વ્યખ્યા શો છે? રીત શો છે? પ્રેમીતો અમે પણ છીએ. અમને પ્રેમ ગમે છે. - પ્રેમ અમારો વ્યાસંગ છે. છતાંય અમેતો છેવટે ઠાલા ને ઠાલા - ખાલીના ખાલી જ રહીએ છીએ! અમે તો પ્રેમ કાજે સધળે ફાંઝાં મારતા જ રહીએ છીએ.

સતીશ - ૩ તમે નિત્ય સાગર સમા રાજયોગી!
અમે બુંદ સરખા બધા કર્મ-ભોગી
ખોવાઈ જાવું સરિતા સમું તો!
વ.....હી જઉં સ્પર્શ દો માતયોગી!

વિવરણ : હે રાજયોગી ! તમે સાગર સમ વિશાળ, શક્તિમાન, સદા ઉછપતા, ધૂધવતા અને સૌને રીજવતા છો. તમે તો નિત્ય છો. તમારો આદિ-અંત નથી, તમે તો અવિનાશી છો. અમે તો અનિત્ય - સદાય પરિવર્તનશીલ અને મૃત્યુને વશ થનારા છીએ.

અમે સાગરમાંના એક ટીપાં સમા છીએ. અમારે તમારામાં ખોવાઈ જાવું છે. સમાઈ જાવું - પરિવર્તિત થઈ જાવું છે. અમારે તમારામાં અસ્તિત્વ ખોઈ બેસવું છે. નદી બન્યા વગરતો સાગરને મળો શકાય નહિં. નદી બન્યા સિવાય રેલો ના થવાય. વહી ના જવાય. તો વહી જવા માટે હે સદગુરુ તમારો સ્પર્શ માત્ર પર્યાપ્ત છે - તો આપશો?

રાજ - ૩ હું હતો બુંદ ભવસાગરમાં
 સમાવ્યો પાતે મને પ્રેમસાગરમાં
 પ્રેમસાગરમાં હિલોપતો રહું
 પ્રેમ બુંદ ઉછાળતો રહું,
 ભાવિકોને ભીજવતો રહું.
 સાગર સદાય સમાવે બુંદને
 પુરુષાર્થ કરી આવો સાગર પાસ
 સ્પર્શ શું? સમાવી લેશે નિજ અસ્તિત્વમાં

વિવરણ : મારું અસ્તિત્વ આ ભવસાગરમાં સંસાર સાગરમાં એક બુંદ સરીખું હતું. માતજીએ મને તેમના પ્રેમસાગરમાં સમાવી લીધો અને બુંદનું અસ્તિત્વ વિલિન થઈ ગયું. હવે તો હું માતના પ્રેમસાગરમાં હિલોપતો રહું છું. આનંદ કરતો રહું છું. પ્રેમના બુંદ ઉછાળીને ભાવિકોને, ત્રસ્ત માનવોને પ્રેમરસમાં ભીજવી દઉં છું.

સાગરની વિશાળતા છે કે તે બુંદને સરિતાને કે અન્ય કોઈને પણ પોતાનામાં સમાવવા તત્ત્વર હોય છે. આપને માતાજીના પ્રેમસાગરમાં ખોવાઈ જવું હોય તો શ્રદ્ધા અને શરણાગતિ ભાવચી પુરુષાર્થ કરી આવી જાઓ, પોતાના અસ્તિત્વમાં જ તમને સમાવી લેશે.

સતીશ - ૪ રેલાય છે તુજ તેજ, મમ હૃદયની શિંશિર પર.

ખીલશે હવે કુલો, હૃદય વસ્તે શંકાવગર.
 તાસીર બદલતો રહે છે, તકદીર બદલતો રહે છે.
 મૂકો છો હસ્ત શિંશે, (જે) અમને કલ્યા વગર

આપે છે પ્રેમપત્રો, રાત્રિયકી જે માતે
 ઉત્તર વહાવો અશ્વ, જીબને પૂછ્યા વગર.
 (આપના વિચારો આપો.)

વિવરણ : આ ત્રણે મુક્તકોમાં પાત અલગ અલગ છે, પરંતુ બધાનું હાઈ એક છે શિંશિર પઢી વસંત આપનું તેજ - આપિશા, અમારા જીવનની શિંશિર પર વીંટણાય છે. એટસે વસંત આપશે, અને અમારું હૃદય હવે પુલકિત, હંધું ભર્યું થઈ જશે. પુરી હળવાશથી અમે ભરાઈ જઈશું.

આપના આશીર્વાદનો શીખો હસ્ત જે અમને મળે છે, માટ્યા વગર, શરત વગર, જાણવગર, તેનાથી હવે તાસીર-તકદીર બદલાઈ જશે. અમે ભાગ્યવંતા થઈશું.

રાત્રિના માધ્યમમાં પાત આવોને આપના પર પ્રેમ ઠાલવે છે, જેના પ્રત્યુત્તર રૂપે, પ્રતિસાદ રૂપે આપતો કેવળ અશ્વાઓથી ઉત્તર આપો છો. જીબને કંઈ પુછતા નથી. વાણી દારા આપ કશું જ વ્યક્ત કરતા નથી.

૨૧ - ૪ મારા વિચારો

(૧) આપની શ્રદ્ધા, શરણાગતિ અને માતાજીની કૃપા હોય તો જ જીવનની શિશિર, વસંતમાં પલટાઈ જાય તેમજ તકદીરની તાસીર પણ બદલાય, શંકા કાઢવા માટે કે ઉદ્ભવ ન થવા દેવા માટે ગુરુદેવમાં, પોતાના ઈષ્ટદેવમાં અતૂંદી શ્રદ્ધા અને શરણાગતિ આવશ્યક છે.

(૨) પરમાત્મા સ્વયમ્ કે સંતપુરુષનું સાનિધ્ય મળો, આશિષની વર્ષા કરે પરંતુ તેને પચાવવાની આપણે ક્ષમતા તો કેળવવી પડે ને!

કૃષ્ણ ભગવાનને કૌરવો પહેંચાની શક્યા નહિં તેમની વિશિષ્ટ શક્તિઓનો લાભ લઈ ન શક્યા અને વિનાશને વર્ષા કંસને કૃષ્ણનો સર્વાંશ થયો તો પણ કંસની ક્ષમતા ન હોવાથી તેનો વિનાશ થયો.

રાવણ રામની દિવ્યતાને પહેંચાની ન શક્યો અને તેનો વિનાશ થયો. ભગવાન કે સંતનો હસ્ત અડવાથી, કે દર્શન માત્રથી જીવનમાં વસંત આવી જતી નથી કે દુઃખો દૂર થઈ જતાં નથી. તેમના આદેશોનું પાલન ચાય તેમના આદર્શોને અનુસરાય તોજ તકદીર બદલાય, તાસીર બદલાય.

(૩) માતને બાળક મળો કે બાળકને માત મળો અથવા પ્રેમીને પ્રેમી મળો ત્યારે હૃદયના ભાવ, સ્પંદનો એટલા બધા ઉછળતા હોય કે છે કે વાચા હસ્તાઈ જાય છે. પ્રેમાશ્રુતિ સિવાય અન્ય કંઈ જ કરવા કે

સુખનું મોતી

માનવી એક વસ્તુ મેળવવા મયે છે. એ માને છે કે એ વસ્તુની પ્રાપ્તિ અને સુખ ને શાંતિ આપશે. પરંતુ એ વસ્તુ જ્યારે અને મળે છે. ત્યારે એનો ઉપભોગ કરવાની એનામાં શક્તિ હોતી નથી. વસ્તુની પ્રાપ્તિ માટેના પ્રયાસોમાં જ એની સર્વશક્તિ વેડફાઈ ગઈ હોય છે. એટલે આખરે અને ઈચ્છિત વસ્તુનો પ્રાપ્ત થાય છે. પણ એ વસ્તુની પ્રાપ્તિથી અને સુખ ને શાંતિ મળતા નથી. અને પાછી માયાવી લાલસાની મોહિની તો એને લલચાવતી એના મોહને આકર્ષતી એની અતૃપ્તિને આમંદાતી મોહકરૂપ ધારી સામે ઉભી જ હોય છે. અને પછી મૃગજળ પાછળ ભટકતા મૃગજળ જેમ મોહાંધ માનવની એની એજ દોડધામ અને પરિણામે પાછું એનું એ જ ધૂળ પરનું લીપણ એની એ જ અ સંતોષની અતૃપ્તિની આગ ને સુખ - શાંતિ કે સંતોષને બદલે સંતાપના આસુ! માનવી જ્યારે સમજશે સુખનું મોતી સંતોષની છીપમાંથી જ પાકે છે! અને સાચી શાંતિ રાગના ત્યાગમાં, તૃપ્તિના ત્યાગમાંથી જ જને છે.

પૂજય રાજ્યોગી નારેન્દ્રજીનો વિદેશાનો કાર્યક્રમ

બે - ફુલ ૧૯૯૯

તારીખ	વાર	સાગર	આયોજસ	સ્થળ	ટેલીફોન
૭-૫-૯૯	ગુરુવાર	-	અમદાવાદ ચી મુખધ.		
૭-૫-૯૯	શુક્રવાર	-	મુખધ ચી લેસ્ટર, (યુ. કે.)		
૮-૫-૯૯	શનિવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૯-૫-૯૯	રવિવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૦-૫-૯૯	સોમવાર	-	લેસ્ટર (યુ. કે) ચી ન્યુ જર્સી (યુ. એસ. એ.)		
૧૧-૫-૯૯	મગણવાર	-	દીલીપભાઈ ચાહ	ઓસન ટાઉન શીપ	૭૩૨-૪૮૩-૮૦૨૩
૧૨-૫-૯૯	બુધવાર	-	કિરીટભાઈ પટેલ	કોલોનીયા, ન્યુજર્સી	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૧૩-૫-૯૯	ગુરુવાર	-	કિરીટભાઈ પટેલ	કોલોનીયા, ન્યુજર્સી	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૧૪-૫-૯૯	શુક્રવાર	-	છાકોરભાઈ પટેલ	અંકોન, ઓહાયો	
૧૫-૫-૯૯	શનિવાર	૫ - ૭ સાંજે	કાન્તીભાઈ પટેલ	ઇલ્ક્યુપ, ઇલીનોઇસ	૮૪૭-૮૮૪-૦૮૯૪
૧૬-૫-૯૯	રવિવાર	૫ - ૭ સાંજે	કાન્તીભાઈ પટેલ	ઇલ્ક્યુપ, ઇલીનોઇસ	૮૪૭-૮૮૪-૦૮૯૪
૧૭-૫-૯૯	સોમવાર	-	શીલુભાઈ અગ્રવાલ	બારરીજ, ઇલીનોઇસ	૫૩૦-૪૫૫-૬૦૨૯
૧૮-૫-૯૯	મગણવાર	૫ - ૭ સાંજે	સુરેશભાઈ પટેલ	ઇવાન્સીલ, ઇન્ડીઅના	૮૧૨-૪૨૪-૩૫૯૯
૧૯-૫-૯૯	બુધવાર	-	બાલુભાઈ પટેલ	શેલ્વીવીલ, ટેનેસી	૫૯૪-૫૮૪-૩૯૦૯
૨૦-૫-૯૯	ગુરુવાર	૫ - ૭ સાંજે	બાલુભાઈ પટેલ	શેલ્વીવીલ, ટેનેસી	૫૯૪-૫૮૪-૩૯૦૯
૨૧-૫-૯૯	શુક્રવાર	-	-	-	-
૨૨-૫-૯૯	શનિવાર	૫ - ૭ સાંજે	દીપેશ પટેલ	શાર્લોટ, નોર્થ કરોલીના	૭૦૪-૫૨૨-૮૩૯૫
૨૩-૫-૯૯	રવિવાર	-	પ્રદીપ પટેલ	પરજીનીઆ બીય	૭૫૭-૪૨૮-૨૬૨૨
૨૪-૫-૯૯	સોમવાર	-	પ્રદીપ પટેલ	પરજીનીઆ બીય	૭૫૭-૪૨૮-૨૬૨૨
૨૫-૫-૯૯	મગણવાર	-	દેવનન્દ પટેલ	વીલીયમ્સ બર્ગ	૭૫૭-૨૨૮-૪૮૩૩
૨૬-૫-૯૯	બુધવાર	-	દેવનન્દ પટેલ	વીલીયમ્સ બર્ગ	૭૫૭-૨૨૮-૪૮૩૩
૨૭-૫-૯૯	ગુરુવાર	-	કિરીટભાઈ પટેલ	કોલોનીયા, ન્યુજર્સી	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૨૮-૫-૯૯	શુક્રવાર	૫ - ૭ સાંજે	કિરીટભાઈ પટેલ	કોલોનીયા, ન્યુજર્સી	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૨૯-૫-૯૯	શનિવાર	૫ - ૭ સાંજે	કિરીટભાઈ પટેલ	કોલોનીયા, ન્યુજર્સી	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૩૦-૫-૯૯	રવિવાર	૫ - ૭ સાંજે	રતીભાઈ મોટ્રી	યુનીઅન સીટી ન્યુજર્સી	૨૦૧-૮૫૪-૭૨૮૨
૩૧-૫-૯૯	સોમવાર	૫ - ૭ સાંજે	રતીભાઈ મોટ્રી	યુનીઅન સીટી ન્યુજર્સી	૨૦૧-૮૫૪-૭૨૮૨
૧-૬-૯૯	મગણવાર	-	રતીભાઈ મોટ્રી	યુનીઅન સીટી ન્યુજર્સી	૨૦૧-૮૫૪-૭૨૮૨
૨-૬-૯૯	બુધવાર	-	કિરીટભાઈ પટેલ	કોલોનીયા, ન્યુજર્સી	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯
૩-૬-૯૯	ગુરુવાર	-	કિરીટભાઈ પટેલ	કોલોનીયા, ન્યુજર્સી	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૯૯

અપ્રિલ - ૧૯૯૯

અ ૩ મા અ

આદ્યાત્મિક કેડી

ટાઈટલ-૩

૪-૯-૮૮	શુક્રવાર	-	કિરીટનાઇ પેટેલ	કોલોનીયા, ન્યૂજર્સી	૦૩૨-૩૮૮-૨૪૭૧
૫-૯-૮૮	શનિવાર	-	ન્યૂ જર્સી (યુ. એસ. એ.) થી લેસ્ટર (યુ. કે.)		
૬-૯-૮૮	રવિવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૭-૯-૮૮	સોમવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૮-૯-૮૮	મંગળવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૯-૯-૮૮	બુધવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૧૦-૯-૮૮	ગુરુવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૧૧-૯-૮૮	શુક્રવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૧૨-૯-૮૮	શનિવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૧૩-૯-૮૮	રવિવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૧૪-૯-૮૮	સોમવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૫-૪૭૭૧
૧૫-૯-૮૮	મંગળવાર	-	લેસ્ટર થી (યુ. કે.) થી મુંબઈ		
૧૬-૯-૮૮	બુધવાર	-	મુંબઈ થી અમદાવાદ.		

સામાચાર

૧. પૂજ્ય રાજ્યોગી નરેન્દ્રજીનો વિદેશનો કાર્યયજ્ઞ હોઇ તા. ૧૭-૪-૮૮ થી તા. ૨૦-૫-૮૮ સુધી નિલોપા પર મળી શકશે નહિં. તા. ૨૧-૫-૮૮ થી નિલોપા પર મુલાકાત ચાલુ થશે.
૨. પૂજ્યશ્રીનો સુરતનો કાર્યયજ્ઞ જુલાઈ ૧૭-૭-૮૮ અને ૧૮-૭-૮૮ શનિવાર અને રવિવાર સમય : બપોરે ૧૨-૦૦ થી ૪-૦૦
સ્થળ : ભગવાનદાસ જરીવાલા
વિજ્ય નગર કો. ઓ. સોસાયટી, કૃષ્ણમંગલ પાસે, મજુરાગેટ સુરત
૩. તા. ૨૮-૭-૮૮ બુધવાર ગુરુપૂર્ણિમા છે. પૂજ્યશ્રીના દર્શનનો લાભ મળી શકશે.
સમય - સવારે ૮ થી ૧ વાગ્યા સુધી.
સ્થળ - પી. જી. મહેતા હોલ, શંકર આશ્રમ સામે. પાલડી, અમદાવાદ - ૭.
૪. પૂજ્ય રાજ્યોગી નરેન્દ્રજીનો વિદેશનો કાર્યયજ્ઞ હોઇ તા. ૩૧-૭-૮૮ થી તા. ૫-૮-૮૮ સુધી નિલોપા પર મળી શકશે નહિં. તા. ૬-૮-૮૮ થી નિલોપા પર મુલાકાત ચાલુ થશે.
૫. તા. ૭-૮-૮૮ મંગળવાર માનવતા દિન - પૂજ્યશ્રીનો જન્મ દિવસ છે.
પૂજ્યશ્રીના દર્શનનો લાભ મળી શકશે.
સમય - સવારે ૮ થી ૧ વાગ્યા સુધી.
સ્થળ - પી. જી. મહેતા હોલ, શંકર આશ્રમ સામે. પાલડી, અમદાવાદ - ૭.
૬. તા. ૧૦-૧૦-૮૮ રવિવારથી ૧૮-૧૦-૮૮ મંગળવાર સુધી આસો નવરાત્રિ છે.
વિશિષ્ટ ઉપાસના કરવા ઇચ્છતા ઉપાસકોને પૂજ્યશ્રી આશીર્વાદ પાઠવે છે.
તા. ૧૮-૧૦-૮૮ સોમવારે દુર્ગાઘ્રાંતિ છે.

પૂજય રાજ્યોળી નાણદંડજીનો વિદેશાનો કાર્યક્રમ

આગષ્ટ - ૧૯૯૬

તારીખ	વાર	શાગય	આચોજસ	દશાન	ટેલીફોન
૨-૮-૯૬	સોમવાર	-	અમદાવાદ થી મુંબઈ		
૩-૮-૯૬	મંગળવાર	-	મુંબઈ થી યુ. કે.		
૪-૮-૯૬	બુધવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૫-૮-૯૬	ગુરુવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૬-૮-૯૬	શુક્રવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૭-૮-૯૬	શનિવાર	૩ - ૫ સાંજે	સવિતાબેન પટેલ	બ્રેકફોર્ક	૦૧૨૭-૪૫૦-૨૫૫૫
૮-૮-૯૬	રવિવાર	૪ - ૭ સાંજે	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૯-૮-૯૬	સોમવાર	૪ - ૭ સાંજે	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૦-૮-૯૬	મંગળવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૧-૮-૯૬	બુધવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૨-૮-૯૬	ગુરુવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૧૩-૮-૯૬	શુક્રવાર	૩ - ૫ સાંજે	જ્યોતિબેન પરમાર	કોયડન	૦૧૮૧-૫૭૬-૮૫૫૮
૧૪-૮-૯૬	શનિવાર	૪ - ૭ સાંજે	અમૃતલાલ પોપટ	વેન્બલી	૦૧૮૧-૬૦૨-૩૦૨૬
૧૫-૮-૯૬	રવિવાર	૪ - ૭ સાંજે	અમૃતલાલ પોપટ	વેન્બલી	૦૧૮૧-૬૦૨-૩૦૨૬
૧૬-૮-૯૬	સોમવાર	-	યુ. કે. થી યુ. એસ. એ.		
૧૭-૮-૯૬	મંગળવાર	-	દીકીપભાઈ શાહ	ઓશન ટાઉનશીપ	૭૩૨-૪૬૩-૨૦૨૩
૧૮-૮-૯૬	બુધવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઆ	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૫૧
૧૯-૮-૯૬	ગુરુવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઆ	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૫૧
૨૦-૮-૯૬	શુક્રવાર	૫ - ૭ સાંજે	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઆ	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૫૧
૨૧-૮-૯૬	શનિવાર	૫ - ૭ સાંજે	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઆ	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૫૧
૨૨-૮-૯૬	રવિવાર	૫ - ૭ સાંજે	રતિલાલ મીસ્ટ્રી	યુનીઅન સીટી	૨૦૧-૮૫૫-૭૨૮૨
૨૩-૮-૯૬	સોમવાર	૫ - ૭ સાંજે	રતિલાલ મીસ્ટ્રી	યુનીઅન સીટી	૨૦૧-૮૫૫-૭૨૮૨
૨૪-૮-૯૬	મંગળવાર	-	દેવબાળા પટેલ	કોલોનીઆ	૪૬૩-૨૪૫૧-૪૫૯૯
૨૫-૮-૯૬	બુધવાર	-	દેવબાળાબેન પટેલ	કોલોનીઆ	૭૩૨-૩૮૮-૨૪૫૧
૨૬-૮-૯૬	ગુરુવાર	-	યુ. એસ. એ. થી યુ. કે.		
૨૭-૮-૯૬	શુક્રવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૮-૮-૯૬	શનિવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૨૯-૮-૯૬	રવિવાર	-	પ્રદીપ વડેરા	લેસ્ટર	૦૧૧૯-૨૩૪-૪૫૯૯
૩૦-૮-૯૬	સોમવાર	-	યુ. કે. થી મુંબઈ		
૩૧-૮-૯૬	મંગળવાર	-	મુંબઈ થી અમદાવાદ.		